

HUMAK^H

OPINNÄYTETYÖ

**Opas nuorisotoiminnan aloittamiseksi
metsästysseurassa**

Aki Tamminen

Yhteisöpedagogi, työyhteisön kehittäjä

(210 op)

Arvioitavaksi jättämisaika

(10/2021)

TIIVISTELMÄ

Humanistinen ammattikorkeakoulu
Yhteisöpedagogi, työyhteisön kehittäjä

Tekijä: Aki Tamminen
Opinnäytetyön nimi: Opas nuorisotoiminnan aloittamiseksi metsästysseurassa
Sivumäärä: 48 ja 1 liitesivua
Työn ohjaaja(t): Sikke Leinikki
Työn tilaaja(t): Metsästäjäliitto

Opinnäytetyön tarkoituksena on perehdyttää ja edesauttaa metsästysharrastuksen jatkuvuutta metsästysseuroissa antamalla helpokäyttöiset ohjeet metsästysseuroille nuorisotoiminnan aloittamiseksi Suomessa. Monet metsästysseurat toimivat paikallisesti ja ovat luoneet ajan saatossa vakiintuneet käytännöt seuratoiminnassa ja jäsenasioissa. Näiden asioiden johdosta on harrastajakunta ikääntynyt ja monilla alueilla on suorastaan pula uusista jäsenistä ja hakijoista, joiden varaan voi tulevaisuutta ja jatkuvuutta määritellä. Harvoissa seuroissa on kuitenkin perehdytty nuorisotoimintaan ja sen tuomaan mahdollisuuteen tulevaisuudessa metsästysperinteen ja kulttuurin jatkajina. Tämän oppaan tarkoitus on antaa seuratoimijoille konkreettinen opas, miten aloittaa nuorisotyö metsästysseurassa.

Opinnäytetyöhön olen saanut tukea ja ohjausta Metsästäjäliitolta, joka on myös tämän opinnäytetyön tilaaja. Metsästäjäliitto tukee metsästäjiä ja seuroja, sekä koko alaa omalla asiantuntijan roolillaan metsästäjien kattojärjestönä ja edustajana. Useasti seurat juuri kaipaavatkin konkreettista tukea toimintaansa, ne voivat tarvita esimerkiksi hyvien ja eettisten toimintojen tai luonnon monimuotoisuuden ylläpitämiseen järjestettäviä koulutuksista materiaalia ja tietoa.

Nuorten mukaan ottaminen ja seurojen potentiaalinen arvo seurojen nuorisotoiminnassa on kehittämisen arvoinen asia. Mitä enemmän tarjoamme nuorille erilaisia harrastusmahdollisuuksia, sitä todennäköisemmin saamme jatkuvuutta ja kenties uusia näkökulmia metsästys harrastustoiminnan, kulttuurin ja perinnön jatkamiselle nuorten toiminnasta.

Tulevaisuutta pohtiessa on myös hyvä muistuttaa nuorten kasvamisesta metsästyskulttuurin perinnön ja seuratoiminnan jatkajina ja mahdollisesti myös tulevana alaa kehittävinä henkilöinä ja päättäjinä.

Asiasanat: Nuoret, nuorisotyö, metsästysseurat, metsästys

ABSTRACT

Humak University of Applied Sciences
Community educator, work community developer

Author: Aki Tamminen
Title: a guide to starting a youth activity in a hunting club
Number of Pages: 48 and 1 attachment pages
Supervisor(s): Sikke Leinikki
Commissioned by: Metsästäjäliitto

The purpose of the thesis is to acquaint and promote the continuity of the hunting hobby in hunting clubs by giving hunting clubs easy-to-use instructions for starting youth activities in Finland. Many hunting clubs operate locally and, over time, have well-established practices in the operation and membership of hunting clubs. As a result of these issues, the amateur community is aging and there is a real shortage of new members and applicants in many areas to determine future and continuity. However, few hunting clubs have become acquainted with youth activities and the opportunities they offer in the future as a successor to the hunting tradition and culture. The purpose of this guide is to give members of hunting clubs a concrete guide to starting youth work in a hunting club.

The thesis I have received support and guidance Metsästäjäliitolta, who is also a subscriber of this study. The Hunters' Association supports hunters and clubs as well as the entire industry with its own expert role as an umbrella organization and representatives of hunters. In many cases, hunting clubs need concrete support for their activities, either by practicing the challenges of good and ethical operation or by maintaining biodiversity.

The participation of young people and the potential value of clubs in club youth activities is something worth developing. The more we offer young people a variety of recreational opportunities, the more likely we are to have continuity and perhaps new perspectives on continuing hunting, culture and heritage from youth activities.

Looking to the future, it is also good to remind young people to grow up as a successor to the heritage of hunting culture and club activities, and possibly also as future people and decision-makers in the field.

Keywords: Youth, youthwork, hunting club, hunting

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO.....	6
2	NUORUUS.....	10
3	METSÄSTYS JA METSÄSTYSKULTTUURI.....	13
	3.1 Riistakeskuksen keskeinen rooli metsästyksessä.....	14
4	NUORILLE MERKITYKSELLINEN HARRASTUSTOIMINTA.....	17
5	NUORISOTOIMINNAN PALVELUT, TALOUS JA NUORET.....	19
	5.1 Nuorisotyölle kohdenneet valtion varat 2020.....	20
	5.2 Yhdistysten omat taloudelliset resurssit ja tuen hakeminen	22
6	METSÄSTYSSEURA, REKISTERÖITY YHDISTYS.....	24
	6.1 Metsästysseuran rakenne ja nuorten määrä v.2020	26
	6.2 Metsästysseuran säännöt.....	27
	6.3 Metsästysseuran jäsenistö	29
	6.4 Metsästysseuran nuorisotoiminta.....	30
	6.5 Nuorisotoiminnan kartoittaminen	31
	6.6 Nuorisotoiminnan aloittaminen	31
	6.7 Nuorisotoiminnan jatkaminen.....	32
7	OPINNÄYTETYÖN MENETELMÄ JA HAASTATTELUTULOKSET .	34
	7.1 Tutkimusmenetelmä.....	34
	7.2 Haastattelu	35
	7.3 Tutkimuksen eettisyyden huomioiminen.....	36

8	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	38
	8.1 Kehittämisen- ja jatkotutkimus mahdollisuuksia	41
	LÄHTEET	43
	LIITTEET	47

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on ollut tuottaa sisältöä nuorisotoiminnan aloittamisen tueksi tarkoitettuun oppaaseen metsästysseurojen nuorisotoiminnan aloittamiseksi. Oppaan valmistuessa, sen on tarkoitus olla selkeä ja sen avulla voivat metsästysseurat tai muut toimijat pohtia nuorisotoiminnan aloittamisen ongelmia yhdistyksissä tai muussa toiminnassa nuorten parissa. Nuorisotoiminnan aloitus kolmannen sektorin toimijoiden osalta asettaa usein lukuisia asioita ja velvollisuuksia, joiden hallinta ja tiedon hakeminen voi osoittautua hyvinkin haastavaksi ja hallittavaksi kokonaisuudeksi.

Metsästäjäliiton jo laatima ABC-opas on rakennettu nuorisotoiminnan aloittaneiden metsästysseurojen nuorten toiminnan sisällön tuottajaksi. Tämän opinnäytetyön tuotoksena toteutettava opas metsästysseurojen nuorisotoiminnan aloittamiseksi tulee hyödyntämään metsästysseurojen hallituksia tai muita päättäviä elimiä seuroissa. Tämän oppaan tavoitteena on antaa työkaluja varsinaisen nuorisotoiminnan aloittamiseksi.

Metsästyskulttuuri on ollut viime vuosina useasti esillä mediassa eettisten ja hyvin murheellisten metsästyssonnettomuus asioiden johdosta. Metsästyskulttuurilla on Suomessa pitkä historia, sen vaaliminen on arvokasta kulttuuri- ja perinnetyötä asian parissa. Samalla kansallinen ja kansainvälinen paine asettaa koko metsästyskulttuurin uuteen valoon ja asemaan. Eläinkannat ovat monimuotoistuneet sekä lisääntyneet vieraslajien istutuksin sekä eläinten luontainen laajeneminen uusille alueille ovat tuoneet metsästykseseen tarvetta jatkuvalla kehitykselle ja tutkimuksille tulevaisuudessa. Metsästysseuroja tarvitaan jatkossakin huolehtimaan luonnosta ja luonnon monimuotoisuuden ylläpitämisestä.

Tämän perinteen ja metsästyksen parissa toimijoiden ihmisten sekä toiminnan kehittämiseksi ja opastamiseksi on siis selkeä tarve. Toki koulutukseen, kehittämiseen ja harrastusmahdollisuuden aloittamiseen on useita mahdollisuuksia aikuisiässä, mutta vankka perusta tälle harrastustoiminnalle puuttuu nuorisotoiminnan osalta. Tähän asti nuoret ovat vihkiytyneet harrastuksen pariin perheiden tai sukujen sisällä vanhemmalta lapselle- periaatteen mukaisesti. Tulevaisuudessa haluamme tarjota harrastusmahdollisuuden kaikille sukupuoleen ja ikään katsomatta.

Tässä opinnäytetyössä en ota kantaa itse metsästysharrastukseen ja sen sisältöön, vaan tarkoitukseni on tuoda esille metsästysharrastuksen luomista ja sen mahdollistamista osaksi nuorten tulevaisuutta ja hyvinvointia perinnettä ja kulttuuria jatkavana toimena. Monien muiden vapaaehtoistyön voimalla toimivien yhdistysten tavoin myös metsästysseurojen on tärkeää muistaa niiden toiminnan tuottama arvo yhteiskunnalle ja varsinkin nuorille: Kaikille avoin ja monimuotoinen toiminta avaa uusia tulevaisuuden näkymiä ja mahdollisuuksia.

Vapaaehtoistyötä tekee Suomessa noin kolmannes väestöstä. Ihmisten tarve tehdä jotain hyvää kulminoituu juuri parhaiten ajan luovuttamisena, omana itsenäisenä osallistujana erilaisille yhdistyksille, järjestöille tai muihin vapaaehtoisia tarvitseviin toimijoiden tarvitsemien työsuoritusten tekemiseksi. Metsästysseurat ovat oiva esimerkki vapaaehtoistyön suorittamisesta. Vuonna 2020 tapahtui yli 14 000 riistaonnettomuutta Suomen teillä (Tilastokeskus, 2021). Metsästyksen toimintakenttänä eläinonnettomuuksien hoitamisen, loukkaantuneista eläimistä huolehtiminen ja ennalta ehkäisevä työ riistakantojen pitämiseksi siedettävällä tasolla näyttävät vapaaehtoistyön merkityksen yhteiskunnassamme. Tätä vapaaehtoistyön toimintaa ja työtä voimme siis ajatella myös työyhteisön kehittäjän näkökulmasta, haluamme kehittää toimintaa entistä paremmaksi ja kestävämmäksi toiminnaksi.

Tässä opinnäytetyössäni perehdyin siihen, miten vapaaehtoistyöhön orientoituneet metsästäjät rekisteröityneissä yhdistyksissä, eli metsästysseuroissa voisivat kehittää nykyistä toimintaansa nuoria mukaan ottamalla ja antamalla harrastustoiminnan muodossa heille konkreettisen oppaan nuoristoiminnan aloittamiseksi metsästysseuroissaan.

Opinnäytetyöprosessini alkoi pohtiessani metsästysseuratoiminnan tulevaisuutta jäsenten ikääntyessä. Yhteiskunnassamme on runsaasti hyviä asioita ja toimintaa nuorten harrastuksiin liittyen, sekä erilaisia mahdollisuuksia, jotka ovat edesauttavat syrjäytymisen ehkäisyssä. Monet harrastukset liittyvät kuntien ja kaupunkien ylläpitävien nuorisotoimintoihin, erilaisten yhdistysten toimintaan eli vapaaehtoistyöhön moninaiselle työkentälle. Työyhteisön kehittäjälinjan opintojen yhteydessä minua ajoi vahva halu peilata oppimaani jonkin uuden luomisessa tai asian ajantasaiseksi saattamiseksi yhteiskunnassamme. Vaikka kohderyhmä ei ole omaa ammattiani tukevaa toimintaa, mutta se on varsinaista työyhteisöä kehittävää

toimintaa, jota on hyvä pohtia vapaaehtoistyön valtavana toimintakenttänä myös työyhteisön valossa. Pohdin, miten voisin kehittää ammatillisesti itseäni ja metsästyskulttuuria tässä työssä parhaimmin. Aihealueen rajaaminen itse oppaaksi muodostui asiaan syventyessäni ja tutkiessani tarkemmin jo esiintyviä tiedon lähteitä nuorisotoiminnasta metsästysseuroissa. Valtakunnastamme puuttui selkeä ja yksinkertainen metsästysseurojen käyttöön tarkoitettu opas. Opinnäytetyö sai lopullisen muotonsa tehtyäni yhteistyösopimuksen Metsästäjäliiton kanssa, jonka johdosta kiitän heitä rikkaasta yhteistyöstä.

Opinnäytetyön lopputuloksena syntyi opasta varten kokonaisuus, jonka toivon palvelevan tilaajan tarpeita nuorisotoiminnan aloittamisen tukemiseksi metsästysseuroissa. Toivon myös lukijoiden mielenkiinnon heräävän luonnon monimuotoisuuden tarkasteluun metsästyksen näkökulmasta, niin kulttuurisen perinnön ja taidon jatkumon osalta kuin jonkin uuden, kuten nuorisotoiminnan aloittamisen. Tarjoamalla uuden harrastuksen nuorille metsästyksen saloihin, on se vahva merkki myös paikallisella tasolla jatkuvuuden takaamiseksi.

Opinnäytetyönprosessin aikana kirkastui, että metsästysseuroilta puuttui materiaalia ja ohjeistusta siitä, miten metsästysseurat voivat aloittaa nuorisotoiminnan. Tulevaisuus ja toimintaympäristömme on muuttunut monimuotoisemmaksi ja metsästyksen harrastajat ovat eriytyneet kaupungistumisen myötä toiminnasta maaseudun ja kaupunkien reuna-alueille, sekä asumisen osalta kaupunkien keskustoihin. Metsästysseurojen perinteet ja kulttuurin jatkuminen vapaaehtoisvoimin tuovat jatkuvuudelle haasteita metsästysseurojen toiminnassa. Nuorten mukaan saaminen toimintaan on oiva tapa kasvattaa tulevia perinteen ja kulttuurin jatkajia, sekä vapaaehtoistyön jatkajien vähäisen määrän lisääminen on elinehto toiminnan jatkumiselle.

Mielestäni tässä oli aihetta tutustua aihepiiriin asian kehittämiseksi ja tutkimiseksi, jonka johdosta olin yhteydessä valtakunnassa toimivaan metsästäjien etujärjestöön Metsästäjäliittoon. Metsästäjäliitto on toiminut ja panostanut viime vuosina merkittävästi nuorisotyöhön, heidän toimintansa suuntaamisesta nuorten kanssa toimivien kouluttamiseen ja itse nuorten mukaan ottamiseen harrastustoimintaan. Metsästäjä-

liiton sivuilta löytyivät ohjeet nuorten kanssa toimimiseen, mutta selkeät ohjeet ja käytännön läheinen opas seurojen edustajille tai toiminnan ylläpitäjille eli seuran vastuuhenkilöille puuttuivat. (Metsästäjäliitto, 2021.)

Havaitun puutteen myötä alkoi varsinainen yhteistyö ja se arviointi, soveltuisiko oppaan tuottaminen ja prosessin kuvaaminen opinnäytetyöksi. Voimmeko asettaa tavoitteet ja saavutetaanko tavoitteet tämän opinnäytetyön tekemisen myötä? Näitä heränneitä kysymyksiä tarkastelin ja pohdin opinnäytetyötä tehdessäni. Opinnäytetyön tilaajan ja tarpeen sekä aihealueen rajausta sujuivat hyvin, sillä puutteellisen aineiston täydentämiseen oli selkeä yhteinen tavoite.

Tutkimuksellinen ote vahvisti työn tilaajalle vahvan ja tutkimuksellisen tietoperustan, mikä antoi myös työn tilaajalle oivan työkalun tulevaisuuden nuorisotyön moninaisten haasteiden ratkaisemiseen (Ojasalo, Moilanen ja Ritalahti, 2015, 158).

Tämä tavoitteellisen yhteistyön lopputulos ja vahva yhteistyö avoimella ilmapiirillä, auttoivat ongelmaratkaisukeskeisyyden edellytyksin selviytyä tästä opinnäytetyöni valmistumisessa.

2 NUORUUS

Nuoruusiällä tarkoitetaan yksilön lapsuudesta aikuisuuteen siirtymiseen jäävää elämänvaihetta. Ajanjakso sisältää useita aikuistumiseen johtavaa psykologista ja sosiaalista kehitystapahtumaa. Lapsuuden aikaisilla kokemuksilla on suuri merkitys yksilön psyykkiselle kehitykselle nuoruusikää tarkasteltaessa ja nämä tulisi ottaa huomioon työskentelyssä nuoren ihmisen kanssa. (Lönnqvist, Heikkinen, Henriksson, Marttunen ja Partanen, 2007, 591.)

Lapsuuden ja aikuisuuden väliin asettava määritelmä nuoruudesta on lakitekstiin kirjattuna, Suomen laki 2§, joka määrittelee nuoren alle 29-vuotiaaksi kansalaiseksi. Nuoruus on siis ajanjakso, joka alkaa lapsuuden loppumisesta ja aikuisuuden alkamisesta. Nuoruutta käsittävillä tutkimusaloilla asiaa on tarkasteltu erilaisten taustojen mukaisesti. Siinä missä lääketiede vertailee fyysisten ominaisuuksien mukaisesti lapsuuden, nuoruuden ja aikuisuuden rajoja, niin psykologia ja pedagogiikan ala tarkastelee asiaa sosiaalisten ja eri elämänvaihteorioiden avulla. (Aaltonen, Ojanen, Vihunen ja Vilen, 2003, 13.)

Nuoristyöllä ja nuorisotoiminnalla on suuri merkitys yhteiskunnallisesti. Yhdistystoiminnan yksi kulmakivistä on juuri toiminnan jatkamisen ja aktiivisten harrastajien mukana olo, sekä näin ollen jatkuvuuden tuottaminen. Nuorilla on siis suuri merkitys tässä toiminnassa. Nuorten syrjäytyminen ja eriytyminen ovat nykyajan haasteita, joihin on monet eri tahot tehneet toimia niiden parantamiseksi. Suomen nuorisolaki on tehty edesauttamaan kansainvälisiä säädöksiensä mukaisesti tukemaan nuoria ja heidän tulevaisuutta monin eri keinoin ja tavoittein. Lain tavoitteena on edistää nuoria osallistavalla menetelmällä, sekä vahvistaa heidän vaikutusmahdollisuuksiensa, edellytyksiä ja kykyä toimia osana yhteiskuntaa. Laki tukee heidän itsenäisyyttänsä ja kasvuun liittyviä taitojen ja tietojen oppimista yhteisöissä. Kansalaisyhteiskunnan nuorten toimintojen ja harrastuksien tukeminen, sekä edistäminen tasa-arvoa ja yhdenvertaisuuksien oikeuksien toteutumista parantamalla elin- ja kasvuolosuhteita.

Lähtökohtaisena tavoitteena toteuttamisessa on kansainvälisyys, kulttuurien moninaisuus, yhteisvastuu, kestävä kehitys terveine elämäntapoineen, elämän ja ympäristön kunnioittaminen monialaista yhteistyötä hyödyntäen. (Nuorisolaki 1285/2016 .)

Nuori saattaa kärsiä erilaisista psyykkisistä ongelmista ja sitä kautta esimerkiksi syrjäytymisestä. Nuoren mahdolliset mielenterveyshäiriöt ilmenevät monin eri tavoin ja ne ovat nähtävissä niin kotona kuin koulussakin. Suomessa on rakennettu nuoruusikäiselle väestölle tarkoitettu verkosto mielenterveyspalveluista, jossa nuoren mahdollisiin ongelmiin on mahdollista puuttua laajassa mittakaavassa. (Lönngqvist, Heikkinen, Henriksson, Marttunen ja Partanen, 2007, 620, 626.) Harrastus- ja yhdistystoiminnalla voidaan lisätä yhteisöllisyyttä ja positiivisia kokemuksia sekä mahdollisesti vähentää yksinäisyyttä ja syrjäytymistä.

Ihmisiä suojaavia tekijöitä ovat mielenterveys ja psyykkinen hyvinvointi. Tavoitteena on hyvä mielenterveys, joka sisältää kokemuksen hyvinvoinnista ja elämänhallinnasta. Positiivinen mielenterveys on yksilön ja yhteiskunnan voimavara, jolla voidaan vaikuttaa asioiden myönteiseen etenemiseen. (Hentinen, Iija ja Mattila, 2009, 15–16.) Positiivista mielenterveyttä on mahdollista edistää eri tavoin nuorten osallisuutta vahvistuen. Nuorten ohjaamisella harrastustoiminnan pariin voidaan ehkäistä myös mielenterveyden ongelmia. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, 2021.)

Nuorten osallistuminen erilaisiin yhdistys ja harrastustoimintoihin on monesti varsin voimaannuttava kokemus nuorille. Varsinkin yhdistystoiminnassa, eli kolmannen sektorin toimijoiden rooli korostuu. Nuorille suunnattu auttava ja tukeva toiminta on merkittävä apu syrjäytymisen ennalta ehkäisemiseksi. (Lundbom ja Herranen, 2011, 5–7.)

Oili Nätti (2015) on tutkimuksessaan tullut tulokseen, että nuorta tukevaa ryhmätoimintaa tulisi lisätä ja sen tulisi olla riittävän pitkäkestoista. Nuoret hyötyvät monin eri tavoin ryhmätoiminnasta. Se motivoi ja auttaa heitä käsittelemään vaikeitakin asioita. (Nätti 2015, 2.)

Nuorten eriarvoisuus ilmenee tutkitusti monessa eri tilanteessa, myös nuoren psyykkisissä voimavaroissa. Olisikin ensiarvoisen tärkeää tukea perheitä, joilla on erilaisia haasteita ja tarjota varhaista tukea perheen lapsille ja nuorille. Tärkeää olisi tarjota tukea nuoren psyykkisen hyvinvoinnin edistämiseen ja vahvistamiseen. Hyvät psyykkiset voimavarat suojaavat haastavissa elämäntilanteissa myöhemmissä elämänvaiheissa. Erityinen huomio tulisi kuitenkin kohdistaa niihin lapsiin ja nuoriin, joilla on

elämän- tai perhetilanteesta johtuvia haasteita. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, 2021.)

Nykypäivänä nuoret viettävät paljon aikaa internetin maailmassa ja kaverisuhteet voivat koostua pitkälti ihmisistä ”ruudun takana”. Kaveriksi voi valikoitua kuka tahansa, myös kaveriksi sopimaton, koska kontaktit voivat toteutua anonyymisti. Nuoren internetissä käyttämä aika on poissa kouluun käytettävästä ajasta ja samalla mahdollisiin harrastuksiin käytettävästä ajasta. Sosiaaliset kontaktit ja muiden ihmisten seura on nuorelle merkityksellistä tulevaisuutta ajatellen.

3 METSÄSTYS JA METSÄSTYSKULTTUURI

Mielestäni on tärkeää syventyä metsästyskulttuurin ja perintöön suomalaisten näkökulmasta. Suomalainen metsästys on pitkään perustunut järjestäytyneeseen metsästykseseen eli metsästysseurojen toimintaan. Metsästysseuroja on niin yhdistyslakeja noudattavia rekisteröityneitä yhdistyksiä kuin sitoutumattomia metsästysseurueita. Valtaosa kuitenkin kuuluu metsästysseuroihin, joissa jäseniä kohdellaan tasapuolisesti ja kaikkia kunnioittaen. Metsästysseuran jäsenyys avartaa ja laajentaa harrastajan metsästysmaita sekä metsästystapojaan ja metsästyskulttuuria saattaen metsästyksestä kiinnostuneet harrastajat yhteisen harrastuksen piiriin.

Metsästyksestä tekee merkityksellistä myös se, että se tuo harrastajan lähelle samanhenkisiä ihmisiä ja luo toiminnallaan yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenistössä. Metsästysseura kokeneine metsästäjineen antaa tukea ja apuaan harrastusta aloittelevalle. Seurassa on mahdollista vaihtaa ajatuksia, keskustella metsästyksestä ja saada vaikka mentori oman metsästysharrastuksensa tueksi. Seuran jäsenyys tarjoaa harrastajalle laajemmat maa-alueet metsästykseseen ja riistan hoidolle. Seuratoiminta tarjoaa entistä monipuolisempia mahdollisuuksia osallistua esimerkiksi pyyntiluvanvaraisten lajien pyyntiin. (Metsästäjäliitto, 2021.)

Luonnossa liikkuminen on aina ollut suosittu harrastus Suomessa, ja monet yhdistävät metsästämissä luonnossa samoiluun. Noin 300 000 suomalaista maksaa metsästyskortin vuosittain, ja joka vuosi noin 6 000 uutta metsästäjää aloittaa tämän harrastuksen. (Metsästys.com, 2021.) Metsästys on merkittävä osa suomalaista maaseutukulttuuria. Metsästyskulttuurin muutoksen puolesta puhuu kaupungistuminen, ikääntyvät metsästysseurojen jäsenet, eläinten hyvinvointikysymykset sekä lähiruuan kysynnän lisääntyminen. Kestävän metsästyksen sekä riistanhoidon kehittämisen ja kehittymisen tueksi tarvitaan kokonaisvaltaista ymmärrystä metsästyskulttuurista ja sen muutoksista. Tämän tueksi on laadittu tutkimushankkeita ja muun muassa Luonnonvarakeskus on ollut mukana kehittämässä suomalaista metsästyskulttuuria nykypäivään. Luonnonvarakeskus omalla panoksellaan tutkii ja kehittää metsästystä ja sen ympärille kietoutuvaa toimintaa tuottamalla tutkimuksille tietoa luonnon monimuotoisuuden aiheen ympärille. (Luonnonvarakeskus, 2019.)

Metsästys ja metsästyskulttuuri Suomessa juontaa juurensa historiaan ja ihmisen selviytymiseen luonnon antimia hyväksi käyttäen aina esihistoriasta alkaen. Metsästyksen osalta sääteleviä lakeja ja asetuksia säädettiin 1865, jolloin Suomeen perustettiin ensimmäinen metsästyseura, Suomen Metsästysyhdistys (Finska Jagtföreningen). 1900-luvulla metsästyksen luonne muuttui, elinkeinona järjestettävänä toiminta muuttui ulkoiluharrastuksen ja luontoharrastuksen mukailevaksi toiminnaksi. Metsästyksellä on edelleen suuri merkitys yksityistaloudellisille toimijoille saaliiksi saatujen lihan määränä, sekä hyvinvointia tuottavana toimintana. (Metsästäjän opas, 2013, 32.)

Tilastokeskuksen mukaisesti Suomessa riistanhoitomaksun maksaneita metsästäjiä oli 310 074 henkilöä. Heistä arviolta 203 000 henkilöä kävi metsästävässä. Saaliiksi saatujen lajien monimuotoinen kirjo ja saaliiksi saadut lihamäärät kertovat luonnon tuottamisesta hyvinvoinnista metsästäjille ja ulottuen heidän lähipiiriinsä. Aikakauden muutospainneiden johdosta, joista osin myös lajien runsaslukuinen lisääntyminen on myös tuonut uusia toimintamalleja metsästysympäristöön tuottaen kokonaan uusia elinkeinoaloja, kuten eränkäynti, vierasjahdit, metsästysturismi ja riistalihan myynti yksityiskäyttöön tai ravintoloihin. (Tilastokeskus, 2021.)

Kuten tilastokeskuksen hirvien ja hirvielinten saalismääristä voidaan todeta, on yli 10 miljoonan lihakilon merkitys suuri eettisyydellä, lähiruoka tai hyvinvointi näkökulmalla tarkasteltuna (Luonnonvarakeskus, 2019).

Suurimpana osana lähiruuan saaliiksi saamiseksi ruokapöytään ja tuotantoon vaikuttavista seikoista ovat siis hirvieläimet ja niiden oikeaoppinen kannan ylläpitäminen, verotuksen suunnittelu ja metsästyksenä suoritettu toteutus (Riistakeskus, 2020).

3.1 Riistakeskuksen keskeinen rooli metsästyksessä

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa Suomessa uusiutuvien luonnonvarojen monipuoliselle ja kestäväälle käytölle maaseutujen elinkeinojen ja virkistystoiminnan kehittämisestä Suomessa. Metsästys ja riistanhoidollisten ylin johto ja valvonta kuuluvat siis maa- ja metsätalousministeriölle. Riistakeskus on osa julkista riistakonsernia, jo-

hon kuluvat riistakeskuksen lisäksi kalatalous ja poronhoitotalouden yksiköt. Riistakonsernin strategia antaa toimivaltaisen perustan riistapolitiikan suunnittelulle. Suomen riistahallinto uudistui viimeksi vuonna 2011, jolloin metsästäjään keskusjärjestö ja riistanhoitopiirit lakkautettiin, joiden tilalle perustettiin Suomen riistakeskus. (Metsästäjän opas, 2013, 311–312.)

Suomen riistakeskus huolehtii julkisista hallintotehtävistä ja muista säädetyistä tehtävistä, sekä niiden tuomien velvoitteiden mukaisesti seuraavista asioista:

Riistahallintolain mukaan Suomen riistakeskuksen hallintotehtävät ovat julkisia, joihin kuuluu

- pyyntilupamaksuista ja riistanhoitomaksuista aiheutuvat tehtävät
- ryhmävakuutuksen hankkiminen, sekä voimassa pitäminen
- riistanhoitoyhdistysten toimintaa tekevien henkilöiden nimittäminen, valvonta ja ohjaus. Henkilöiden tehtävänä on uusien metsästäjäutukinnon suorittajien metsästyskorttikokeen ja ampumakokeen vastaanottaminen ja valvonta, sekä
- riistavahinkolain edellyttämien maastotarkastuksia suorittavien henkilöiden koulutus, valvonta ja ohjaus.

Suomen riistakeskuksen muita hallinnollisia tehtäviä on

- riistatalouden kestävä ja yleisen edun edistäminen ja valvonta.
- Riistaeläinkantojen seuraaminen niiden tilan, kestävyuden, kehityksen ja elinvoimaisuuden seuranta, sekä
- niihin liittyvät erilaiset toimintojen taloudellinen kehittäminen ja tutkimuksien tukeminen tutkimustiedoilla.
- Riistan elinympäristön hoitamisen edistäminen riistanhoidollisesti, näiden hoitosuunnitelmien päivittäminen, laatiminen ja valmistelu
- Riistaeläimien aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisy.
- Turvallisen metsästyksen edistäminen eettisten ja kestävien hoitosuunnitelmien ja hyväksyttävien metsästystapojen noudattaen.
- Riistanhoitoyhdistyksien tukeminen kouluttamalla toimihenkilöitä, sekä

- metsästyksellisen riistatalouden ja riistaeläimiin liittyvien neuvonta, koulutus ja asiantuntijapalveluiden tuottaminen, viestintää ja tiedottamista unohtamatta.
- Riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten tietojärjestelmien, tietopalveluiden ja tietovarantojen ylläpitäminen ja kehittäminen ja niiden kehittämiseen osallistuminen.
- Kansainvälisiin yhteistyötahojen ylläpitäminen ja osallistuminen kansainväliseen toimintaan. (Riistakeskus, 2020)

Suomen riistakeskus on siis toimintaorganisaatio, jonka ohjauksessa toimii koko Suomen metsästys ja sen tuomat velvoitteet riistakantojen hyvinvoinnista ja muista metsästykseseen liittyvien toimien osalta. Suomen riistakeskuksen strategiaan kuuluu yhteiskunnan vaikuttavuuteen liittyvät seuraavat asiat, riistatalous luo hyvinvointia, riista ja eläinkannat säilyvät elinvoimaisina, riistanhoito ja metsästys on vastuullista ja eettisesti hyväksyttävää ja riistan aiheuttamat vahingot ovat kohtuullisella tasolla. (Riistakeskus, 2020.)

Kivitalon tutkimuksessa metsästyskulttuuri tuo yhteen eri sukupolvien edustajia ja luo näin läheisen yhteenkuuluvuuden tunteen ja osallistavuuden toimintaan. Sosiaalistuminen ja osallistuminen metsästyskulttuuriin tapahtuu yleensä nuorena. Jäsenrakenteen uudistumisella on merkitystä metsästyseurojen toiminnan jatkumiseen ja seuran jatkuvuuden kannalta merkittävä rooli. Toisin sanoen seuran joustamattomat säännöt nuorten rekrytoinnissa johtavat ukkoutumiseen ja metsästyskulttuurin näivettymiseen, toisaalta taas liian avoimet käytännöt voivat johtaa kokonaiseen metsästyskulttuurin muutokseen ja paikalliseen toimintaan negatiivisena ilmiönä, sekä luonnon ymmärtämisen vähentymisenä. (Kivitalo, 2017, 9–14.)

4 NUORILLE MERKITYKSELLINEN HARRASTUSTOIMINTA

Jokaisella yksilöllä, niin vanhalla kuin nuorellakin on jo perustuslaissa (731/1999) määritelty oikeus kehittää ja sivistää itseään henkilökohtaisesta varallisuudesta riippumatta. Nuorisolaissa (72/2006) on todettu nuorisopoliittisen vastuu kuuluvan kunnille siten, että palveluiden tulisi tukea nuorta hänen kehittymisessään ja pyrkimyksenä on nostaa nuorison aktiivisuustasoa yhteiskunnan jäsenenä. Kunnilla on siis velvoitteita tarjota ja järjestää kuntalaisille mahdollisuus harrastaa.

Harrastusten kautta voidaan ehkäistä yksinäisyyttä ja syrjäytymistä. Harrastustoiminta on tärkeä osa lapsen ja nuoren kasvussa ja kehityksessä. Nuori voi harrastuksen kautta saada elämäänsä mielekkyyttä ja kokemuksia onnistumisesta. Harrastustoiminta on usein kohtaamisia muiden ihmisten kanssa ja parhaimmissa tapauksissa nämä kohtaamiset voidaan säilyttää läpi elämän. (Berg 2015, 90–91, Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2018, 9.)

Valtaosalla suomalaisnuorista on jonkinlainen harrastus: koko maassa noin 90 prosentilla. Lisäksi harrastamisen kesken jättäminen esimerkiksi teini-iässä ovat väheneet. Tosin liikuntaharrastuksissa, etenkin liikunta- ja urheiluseuroissa laskua kuitenkin on ollut havaittavissa. (Valtion nuorisoneuvosto 2017, 2–3.)

Opetus- ja kulttuuriministeriö on viimeisenä neljänä vuonna teettänyt kyselytutkimuksen koululaisille liittyen harrastustoimintaan koulupäivien yhteyteen. Hanke kulkee nimellä Suomen malli ja sen tavoitteena on lasten ja nuorten hyvinvoinnin lisääminen. Viimeisin tutkimus on vuoden 2020 syksyltä. Kysely oli suunnattu 1.–9. luokan oppilaille kautta maan ja siihen vastasi lähes 200 000 lasta ja nuorta. Kyselyllä kartoitettiin erilaisia harrastusvaihtoehtoja, joita nuoret olisivat halukkaita kokeilemaan. Suomen malliin kuului myös kouluissa järjestetty harrastusviikko, jolloin lapsilla ja nuorilla oli mahdollisuus tutustua harrastuksiin ja löytää itselleen mieluinen harrastus, johon kaikilla olisi mahdollisuus varallisuudesta huolimatta. (Opetus ja kulttuuriministeriö, 2021.)

Taulukko 1. Koululaisten harrastustoivekyselyn tulokset

Koululaisten harrastustoiveet

Kaikki toiveet		Kaikki toiveet		Kaikki toiveet		Kaikki toiveet	
Parkour	46 %	Ampumaurheilu,	29 %	Arkkitehtuuri	26 %	Veneily ja purjehdus	20 %
Kuvataide	41 %	jousiammunta		Partio	25 %	Jooga	20 %
Elokuva ja animaatio	41 %	Pyöräily, BMX-pyöräily,	29 %	Suunnistus	25 %	Mestarit ja kisällit:	19 %
Ruuan valmistaminen	40 %	maastopyöräily		Kerho, jossa voi kokeilla	25 %	Kotikulmien	
Kiipeily	38 %	Muotipiirtäminen	29 %	monia eri harrastuksia		tutkimusmatkailijat	
Pelisuunnittelu ja	38 %	Tanssi	28 %	Bändisoitto tai	24 %	Sanataide ja	19 %
koodaus		Metsästys	28 %	orkesterissa soittaminen		kirjoittaminen	
Valokuvaus	37 %	Omien biisien	28 %	Cheerleading	24 %	Kuorossa laulaminen	19 %
Keilailu	36 %	tekeminen		Mailapelit: tennis,	24 %	Värkkäys ja	18 %
Kädentaidot, muotoilu	35 %	Frisbeegolf	28 %	sulkapallo, pöytätennis,	24 %	keppihevoskerho	
ja käsityöt		Salibandy	28 %	squash, padel		Raviurheilu	18 %
Lumilautailu, laskettelu	35 %	Luistelu ja taitoluistelu	28 %	Pesäpallo	24 %	Yhteisö- ja	18 %
Media-, video ja	34 %	Mopon korjaus	28 %	Hiihto	23 %	ympäristötaide	
valotaide		Teatteri	27 %	Street-tanssi	23 %	Amerikkalainen	18 %
Jalkapallo tai Futsal	33 %	Historia	27 %	Yleisurheilu	23 %	jalkapallo, lippupallo,	
Kuntosali	33 %	Uintiurheilu: Uinti,	27 %	Monitaide	23 %	Flagi eli flag football	
Eläinkerho	32 %	taidouinti, uimahyppy,		Golf tai puistogolf	23 %	Taitoluistelu,	18 %
Koripallo	31 %	vesipallo		Lukeminen ja kirjallisuus	23 %	muodostelmaluistelu	
Soittimen soittaminen	31 %	Lentopallo	27 %	Melonta	22 %	Muut jääjoukkuelajit:	17 %
Katutaide	31 %	Kamppailulajit	27 %	Monen lajin liikuntakerho	21 %	kaukalopallo, jääpallo	
Sirkus	31 %	Jääkiekko	26 %	Tiedekerho	21 %	Soutu	17 %
Sarjakuva ja	29 %	Agility	26 %	Painonnosto	21 %	Mäkihyppy ja yhdistetty	16 %
kuvittaminen		Luonnossa liikkuminen,	26 %	Voimistelu, Freegym,	21 %	Maahockey	15 %
Ratsastus	29 %	geokätköily		Rope Skipping		Ringette	14 %
		Scouttaus, Skeittaus	26 %	(naruhyppy), Dance 4			
		Biljardi, snooker	26 %	Fun, kepparitanssi			
				Käsipallo	20 %		

| 17.12.2020

Ministeri Annika Saarikko piti tiedotustilaisuuden joulukuussa 2020 aiheesta ja kertoi koululaiskyselyssä saaduista tuloksista. Saaduissa vastauksissa kävi ilmi, että nuorista kolmasosa oli kiinnostunut ammunta- tai metsästysharrastuksessa. Myös partio ja suunnistus harrastuksina olivat mielekkäitä. Luonto ja luonnossa liikkuminen voidaan ajatella olevan merkityksellisiä nuorille. (Opetus ja kulttuuriministeriö, 2021.)

Kaverit usein houkuttelevat nuoria mukaan harrastustoimintaan, mutta vanhemmilla on merkityksellinen rooli lapsen harrastuksissa ja harrastamisessa. Tuki ja kannustaminen sekä yhdessä harrastaminen lisäävät nuoren kiinnostusta ja motivaatiota jatkaa harrastustoimintaa vielä myöhemmässäkin elämänvaiheessa. (Berg, 2015, 98.)

5 NUORISOTOIMINNAN PALVELUT, TALOUS JA NUORRET

Nuorisotoiminnan aloittaminen on aina haaste, mutta myös samalla mahdollisuus, tarkastellaan sitä niin seuran tai nuoren näkökulmasta katsottuna. Haaste on yhdistyksessä järjestettävissä hallinnollisissa toimissa ja mahdollisuus avautuu vasta toiminnan alkaessa ja sen tuloksia voidaan tarkastella vasta vuosien päästä.

Suomessa toimii Allianssi ry, joka toimii kattojärjestönä Suomalaisten nuorten hyvinvoinnin edistäjänä, sekä opastaa yli 140 nuorten kanssa toimivaa yhdistystä tai jäsenyhdistystä kunnissa, seurakunnissa ja eri järjestöjen nuorisotoiminnassa. Allianssin keskeisin tehtävä on edistää nuorten kasvua yhteiskunnallisiksi vastuullisiksi jäseniksi, edistää kansainvälistä toimintaa ja mahdollistaa osallistuminen nuoria koskevaan päätöksentekoon. (Allianssi, 2021.)

Allianssin jäsenyhdistykset ovat avainasemassa paikallisella tasolla tukemassa nuorisotoiminnan aloittamista. Kunnilla on laissa säädetyt velvollisuudet, niiden tarkoitus on tuottaa nuorisopalveluita. Kunnan tulee järjestää nuorille suunnattuja palveluja ja tiloja, sekä tukea nuorten toimintaa. Tämä on hyvä huomioida aloitettaessa metsästysseurassa nuorisotyötä yhteistyötahoa tuottavana kumppanina. (Nuorisolaki 1285/2016.) Metsästäjäliitto on Allianssi ry:n jäsen.

Aatsinki ilmaisee tutkimuksessaan ”Opas nuorisotoiminnan aloittamisesta yhdistystoiminnassa” on varsin tiivistetty versio, mutta riittävän kattava kuitenkin toiminnan aloittamisen kannalta. Tutkimuksen ensimmäinen kohta haastaa etsimään nuoria toiminnan aloittamiseksi, olisi siis hyvä saada toiminnalle nuorten näkökulma ja ajatukset, jotka ohjaisivat alkutoimintaa oikeaan suuntaan ja nuorten ääni tulisi kuuluksi(mt). Toiseen kohtaan sisältyy suunnitteluvaihe seuran sisällä, toimintasuunnitelma ja raamit toteutukselle on laadittava seuran hallituksessa, itse toiminnan aloitus ja sen vakiinnuttaminen osaksi seuran toimintoa vaatii siis vuosikokouksessa enemmistön hyväksynnän. Kolmantena kohtana on laatia budjetti toiminnan aloittamiseksi ja pyörittämiseksi. Budjettia laatiessa on siis hyvä kerrata kaikki mahdolliset yhteistyötahot, kunnat, metsästäjäliitto, jotka ovat jo omalta osaltaan ratkoneet raha-asioita ja ovat varautuneet avustamaan toimintaa. Mikäli seurassa on aktiivista talkotoimintaa, on hyvä huomioida nämä asiat, osallisuus ja toimet perustuvat vapaaehtoisuuteen

yhdistystoiminnassa. Neljäntenä kohtana oppaassa on itse toiminnan aloittaminen. Tärkeimpänä on toiminnasta tiedottaminen, nuorten mukaan saaminen on siis koko toiminnan perusta ja ilman ensimmäistäkään osallistujaa ei toiminta voi alkaa. Kun ensimmäisten tapaamisen jälkeen alkaa toiminta muodostua ja nuorten innokkuus tuovat heidät uudelleen mukaan toimintaan. (Aatsinki, 2014, 3–8.)

Nuorisokasvatuksen ja toiminta nuorten kanssa on yksi peruspilareita toiminnassa. Nuorten mukaan ottaminen metsälle ja luontoon on nuorten opettamista suosituimmalla tavalla. Osallistavalla toiminnalla nuorten oppi ja innostus karttuu, positiivisten kokemusten myötä kokemus ja innostus myös säilyvät koko nuoruuden ajan, tuottaen tulevaisuudessa vastuullisia luontoa kunnioittavia ja vastuullisia toimijoita, niin yksilötasolle kuin metsästysseuratoimintaan.

Lapsi ja nuorisotyön tärkeys muodostuu siis vain, jos aikuiset haluavat perimätiedon ja kulttuurin säilyvän tuleville sukupolville (Nuorisotoiminnan ABC, 2021, 6).

5.1 Nuorisotyölle kohdennetut valtion varat 2020

Valtiontalouden tarkastusvirasto on tehnyt selvityksen nuorisotoiminnan tukemisesta Suomessa. Nuorten tukeminen on Suomessa aloitettu jo 1940-luvulla ja sen kehitys on ollut jatkuvaa alusta alkaen. Nuorisotyöllä on tarkoitettu nuorisotoiminnan edellytyksiä ja niiden luomista ja kehitystä. Nuorisotoiminta on siis nuorten vapaata kansalais-toimintaa. Erilaisten järjestöjen rooli on korostunut tässä toiminnassa merkittäväksi ja yhdistäväksi tekijäksi. Nuorisotoiminnan ja -työn välinen raja on muodostunut haasteelliseksi ja häilyväksi. Erilaiset järjestöt ja nuorten asiaa hoitavat organisaatiot ovat luoneet suuntaviivat omille toimialoilleen. (Valtiontalouden tarkastusvirasto 2020, 8.)

Opetus ja kulttuuriministeriön lausunnan mukaisesti, *lasten ja nuorten hyvinvointi ei kaikkialta osin ole kehittynyt suotuisasti* (Hallituksen esitys 2020, 347). Valtion 2020 budjetti esityksestä on havaittavissa selkeä muutos kiristyneestä taloustilanteesta. Valtion varoilla tuettua kuntien nuorisotyötä on vuosittain leikattu ja vähennetty, se on nyt noin 7,9 miljoonaa euroa. Toisaalta tilanne ei ole niin huolestuttava kuin voisi aluksi ymmärtää. Valtion hallinnassa on myös rahapelien tuotto veikkausvoittovaroin. Tämä suhdanne on ollut vuosittaisessa nosteessa ja talousarvioehdotuksen mukaisesti

nuorisotoiminnan tukemiseen on budjetoitu n. 24,4 miljoonaa euroa. (Hallituksen esitys 2020, 349.)

Seurakunnat ovat myös aktiivisia nuorisotoiminnan tuottajia ja tukijoita, seurakunnat ovat tutkimuksen mukaisesti rahoittaneet toimintaa 330 miljoonalla eurolla. Moni harrastus siis nivoutuu paikallisten toimijoiden ja heidän yhteistyötahojen luomaksi verkostoksi. Isoimpia toimijoita ovat urheilu ja -liikuntaseurat, nuorisoseurat, 4H, seurakunnat, musiikki ja -kulttuuri seurojen toiminta. Työryhmän raportissa todetaan, ettei Suomessa ole mekanismeja kokonaiskuvan tuottamisesta ja määrärahojen kohdentumisesta harrastetoimintaan tai muihin nuorisotoiminnan kohdistuvista kuluista ja menoista. Näiden seikkojen pohjalta on haasteellista havaita niiden vaikutusta suoraan tai niiden vaikuttavuuden arviointiin ei ole luotu vakaita mekanismeja. (Opetus ja kulttuuriministeriö 2021.)

Tämä taloudellisten näkökulmien pohdinta on oleellinen osa seuran avoimuutta ja läpinäkyvyyttä yhdistystoiminnassa. Nuorisotoimintaan kohdennettujen tukien pienenessä on asia huomioitava ja tarkasteltava metsästysseurojen aloittaessa nuorisotoimintaa, metsästysseura voi olla omavarainen toiminnaltaan, mutta nuorisotyöhön on myös mahdollista saada tukea.

Taulukko 2. Opetus- ja kulttuuriministeriön määrärahajakaumat

Valtionosuusmäärärahat opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla (1 000 euroa)

Mom.	Toimintamuoto	2018 TP	2019 TA	2020 TAE	2019/2020 muutos
29.10.30	Yleissivistävä koulutus	679 867	708 705	705 285	-3 420
29.10.31	Vapaa sivistystyö	162 262	155 230	162 716	7 486
29.20.30	Ammatillinen koulutus	799 116	806 191	917 598	111 407
29.20.33	Nuorten aikuisten osaamisohjelma	5 000	-	-	-
29.80.30	Kirjastot	3 700	4 560	4 762	202
29.80.31 ja 52	Teatterit, orkesterit ja museot	104 084	105 177	125 506	20 329
29.90.50 ja 52	Liikunnan koulutuskeskukset	18 409	17 881	17 488	-393
29.90.50	Kuntien liikuntatoimi	19 509	19 545	19 560	15
29.91.50	Kuntien nuorisotyö	8 017	7 975	7 904	-71
Yhteensä		1 799 964	1 825 264	1 960 819	135 555

Taulukko 3. Veikkausvarojen kohdentuminen nuorisotoimintaan

Rahapelitoiminnan voittovar¹⁾ ja samoihin tarkoituksiin myönnettyt muut määrärahat, milj. euroa								
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
	TP	TP	TP	TP	TP	TP	TA	TAE
Tiede	398,8	308,6	258,3	424,9	432,7	453,1	501,6	493,4
— voittovar	102,2	102,4	102,2	103,2	104,4	106,2	107,6	105,5
— budj.varat ²⁾	296,6	205,4	156,1	321,7	328,3	346,9	394,0	387,9
Taide	451,8	458,3	470,3	458,6	460,8	460,3	447,7	479,7
— voittovar	224,6	237,0	236,9	233,3	233,4	238,8	246,3	257,6
— budj.varat	227,2	221,3	233,4	225,4	227,4	221,4	201,5	222,1
Liikunta	151,7	187,4	188,5	154,9	178,6	171,8	159,9	163,9
— voittovar	151,6	147,3	148,0	147,1	166,2	163,3	154,7	150,7
— budj.varat	0,1	40,1	40,5	7,8	12,3	8,5	5,3	13,2
Nuoriso	73,9	74,3	74,4	73,1	76,8	75,0	78,1	78,6
— voittovar	52,4	52,8	53,0	52,7	52,6	53,3	55,3	54,3
— budj.varat	21,5	21,5	21,4	20,4	24,2	21,7	22,8	24,4
Voittovar¹⁾ yhteensä	530,8	539,5	540,1	536,3	556,7	561,6	563,8	568,0

¹⁾ Rahapelitoiminnan voittovar¹⁾ ovat vuoteen 2017 saakka veikkausvoittovaroja.

²⁾ Määrärahoihin ei sisälly yliopistojen valtionrahoituksen mom. 29.40.50 määrärahat.

5.2 Yhdistysten omat taloudelliset resurssit ja tuen hakeminen

Vaikka moni asia liittyy yhdistyksissä taloudelliseen tilanteen huolelliseen tarkasteluun ja toiminnan kehittämiseen vaikuttamista tekijöistä. Yhdistysten toiminnan mahdollistaminen ja ylläpitäminen perustuu pitkälti yhdistyksen jäsenille tarjottavista palveluista ja toiminnasta. Mikäli yhdistys ei tarjoa toiminnallaan jäsenistölleen mitään, on syytä pohtia yhdistyksen olemassaoloa. Näihin asioihin liittyy taloudelliset näkökulmat, joita hyvä ajatella koko toiminnan ylläpitämiseksi tulevaisuudessa. Yhdistysten pääasiallisena taloudellinen tuotto tulee kerättävien jäsenmaksujen muodossa. (Loimu, 2002, 30.)

Metsästäjäliitto on toiminut vastuullisena metsästäjien etujärjestönä, yhtenä strategisen hankkeena on käynnistetty nuorisotoiminnan kehittämishanke 2015–2018. Metsästäjäliitto on saanut hankkeeseen leader -rahoitusta 140 000 euroa, jonka turvin metsästäjäliitto pystyy tukemaan metsästysseurojen nuorisotoimintaa valtakunnallisesti. (Suomen riistakeskus, 2021.)

On myös lukuisia muita tapoja kerätä varoja yhdistykseen. Myyjäiset, arpajaiset, lahjoitukset, sponsorointi ja yritys yhteistyö, mainostulot, talkootyöt, rahankeräys, apurahat ja avustukset. (Perälä ja Perälä, 2003, 253–261.)

On siis hyvä huomioida nuorisotoiminnan aloittamisen osalta myös taloudellisten tukien hakeminen. Näitä olisi hyvä pohtia samalla kuin muita yhteistyötahoja, tarvitaanko hyvään yhteistyöhön aina taloudellinen tai rahallinen näkökulma? Esimerkiksi erilaisten vaihtoehtotyön tai työsuoritusten vaihtaminen aineettomaan hyvään on hyvä muistaa yhtenä vaihtoehtona yhteistyötahojen välillä. Piha-aidan korjaus, lehtien haravointi tai muu talkoilla järjestettävä työ voidaan vaihtaa, esim. nuorisotilojen käyttöön kokoontumisten ajaksi. Metsästysseurat yleensä toimivat jonkin kunnan tai kaupungin alueilla, jotka antavat hyvät neuvottelumahdollisuudet julkisten päättäjien taholle yhteistyön rakentamiseksi tai parantamiseksi.

6 METSÄSTYSSEURA, REKISTERÖITY YHDISTYS

Kaikkia yhdistyksiä säätelee yhdistyslaki, joka antaa kaikille yhdistyksille selkeät toimintamallit, velvoitteet ja lakiin kirjatut pykälät (Finlex.fi/yhdistyslaki.) Rekisteröityneen yhdistysten tai metsästysseurojen omilla säännöillä täydennetään niitä kohtia, jotka eivät ole ristiriidassa lakiin kirjattujen pykälien osalta. Näitä ovat seurojen sisäiseen toimintaan liittyviä sääntöjä, kuten juuri jäsenvalinnat, taloudellisten asioiden huolehtiminen ja toiminta edellytysten ylläpitäminen. Riistakeskus määrittelee omilla nettisivuillaan metsästysseuratoiminnan seuraavanlaisesti: *Metsästysseuroja ovat rekisteröityjä yhdistyksiä, joiden tarkoituksena on harjoittaa järkiperäistä metsästyttä, luonnonsuojelu- ja riistanhoitotoimintaa, metsästysampumaurheilua ja kenneltoimintaa.* (Suomen riistakeskus, 2021.)

Länsimaiseen demokratiaan kuuluu olennaisena osana yhdistymisvapaus, myös Suomen perustuslaissa on määritelty yhdistymisvapaudesta, johon jokaisella on oikeus. Tähän vapauteen kuuluu oikeus perustaa yhdistys, kuulua tai olla kuulumatta yhdistykseen. Yhdistyslaki antaa siis jokaiselle yhdistykselle vapauden ja oikeuden toimia yhdistyksessä haluamallaan tavalla, kunhan ne noudattavat yhdistyslaissa määriteltyjä asioita, kuten jäsenten yhdenvertaisuus, sivullisten oikeudet ja vähemmistöjen asema yhdistyksissä. (Loimu, 2002, 15.) Ilman järjestäytyneitä ja rekisteröityä yhdistystä toiminta voi olla varsin kirjavaa toimintaa ja toiminnasta vastaavat yhdistyksessä toimivat henkilöt yhteisvastuullisesti ja henkilökohtaisesti toiminnastaan (Loimu, 2002, 21).

Suomessa on myös rekisteröimättömiä metsästysseuroja, joiden toiminnasta ei ole juurikaan julkista tietoa saatavilla. Näitä seuroja ovat monesti yksityisten maanomistajien muodostamat metsästysseurat. Säännöt ja käytännöt ovat näissä varsin vilttejä, eikä toimintaa sido yhdistyslaki. (Ahlholm ja Grenfors, 2012, 12.)

Metsästysseurat toimivat paikallisesti, tuottaen paikallisella tasolla hyvinvointia ja harrastus mahdollisuuksia alueen asukkaille ja muille asiasta kiinnostuneille tai tukeville henkilöille ja tahoille. Seurat tuottavat vuosittain eri eläin- ja riistakannoista ajantasaista tietoa eri eläinkantojen määristä, lisääntyvyydestä, pesinnästä, niiden aiheuttamista vahingoista, kuten metsä, pelto ja liikennevahingot. Päätöksenteon tueksi sekä

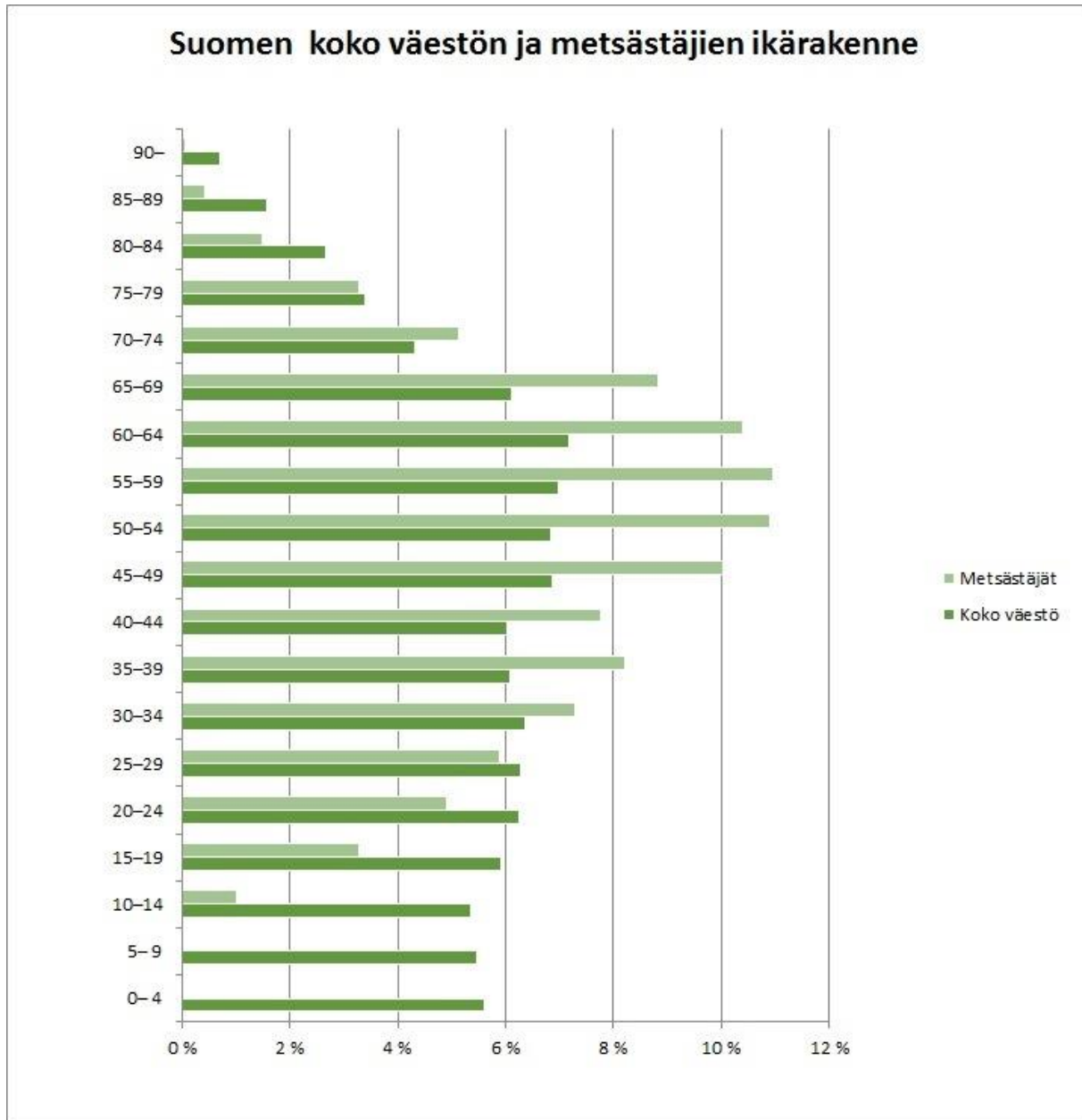
näiden asioiden tutkimuskäyttöön. Metsästäjät siis palvelevat itsensä lisäksi varsin laajaa joukkoa ihmisiä ja eri toimijoita toiminnallaan.

Moni vapaaehtoistyö on arvokasta työtä yhdistyksissä, nuorten mukaan ottaminen takaa ja varmistaa yhdistyksen olemassaoloa ja vahvistaa toiminnan myös tulevaisuudessa.

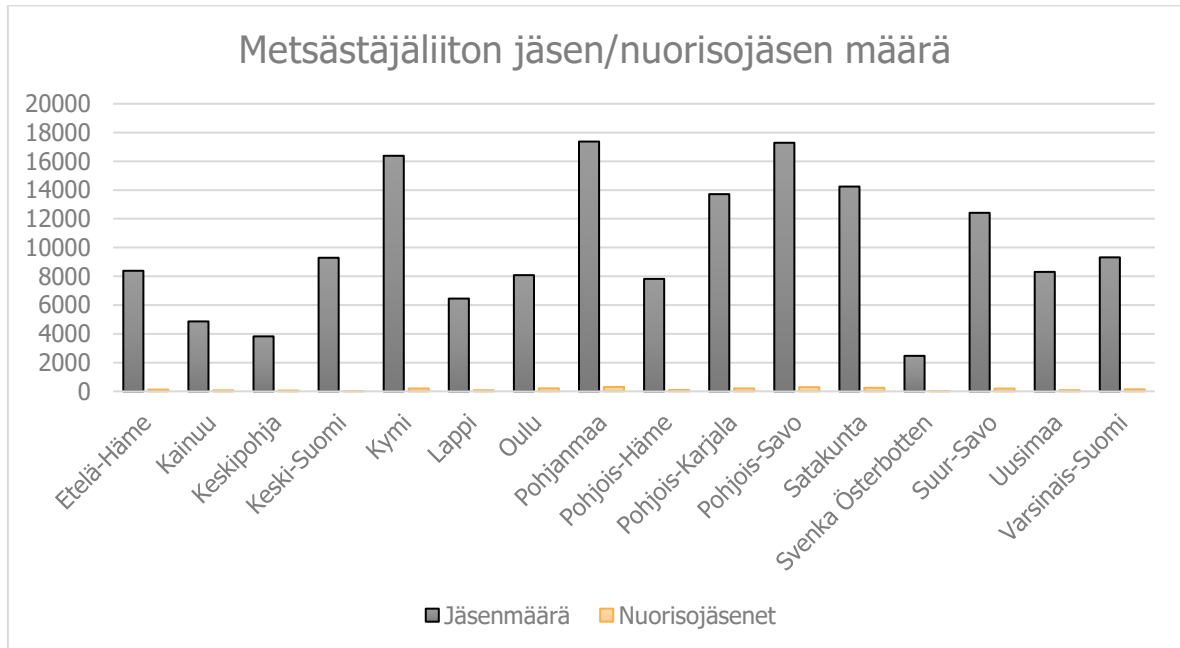
Rekisteröitynyt metsästysseura voi tehdä sopimuksia ja sitoumuksia, asioida erilaisissa viranomaistoimissa ja tuomioistuimissa, omistaa kiinteää omaisuutta, tehdä kauppoja, ottaa vastaan lahjoituksia, järjestää huvitilaisuuksia, arpajaisia tai muita yleisiä rahankeräystoimia ja olla jäsenenä toisessa yhdistyksessä tai osakkeenomistajana osakeyhtiössä, kuten metsästysmajaa tai lahtivajaa hallinnoivassa yhtiössä. Rekisteröityneellä yhdistyksellä tulee olla hallitus, tilintarkastajat tai toiminnantarkastajat, huolellisesti hoidettu kirjanpito, säännöissä määrätyt kokoukset, sekä jäsenillä on oikeus osallistua päätöksentekoon ja valvoa yhdistyksen toimintaa. (Ahlholm ja Grenfors, 2012, 12–14.)

6.1 Metsästysseuran rakenne ja nuorten määrä v.2020

Taulukko 4. Metsästäjien ikäjakauma Suomessa

Taulukko 5. Metsästäjäliiton jäsenten ikäjakauma

Ikäjakautumista voidaan siis päätellä metsästysharrastajien olevan ikärakenteeltaan varsin iäkästä. Vaikka nuorisojäsenmäärät ovat varsin pieniä, on kuitenkin hyvä havaita niitä olevan jokaisessa maakunnassa, joten nuorisotoiminnalla on siis jonkinlaista toimintaa jo olemassa tai seuran toiminnassa on iältään nuoria henkilöitä jäsenistössään.

6.2 Metsästysseuran säännöt

Rekisteröityä metsästysseuraa ja metsästysseuratoimintaa katsotaan yhdistystoiminnaksi ja sitä säätelee yhdistyslaki. Tällä hetkellä on voimassa 26.5.1989/503 vahvistettu laki, jotta yhdistyksen kokousten sääntömuutokset saisivat virallisen vahvistuksen, on ne tehtävä tämän lain säännösten mukaan ja hyväksyttävä Patentti- ja rekisterihallituksen ylläpitämässä yhdistysrekisterissä.

Suomessa on arvioitu olevan n. 4 000–4 500 metsästysseuraa tai -seuruetta, jotka toimivat joko rekisteröityinä yhdistyksinä tai rekisteröimättömillä säännöillä. Vanhimmat seurat ovat 1860 - luvulta ja vielä toimivista seuroistakin vanhimmat on perustettu 1920–1930 luvuilla. Säännöt seuroille on hyväksytty pääsääntöisesti Suomen metsäs-

täjäliiton tai Metsästäjäin keskusjärjestön laatimien mallisääntöjen mukaan. (Metsästäjäliitto.) Ilman virallisia sääntöjä tai rekisteröitymättömistä metsästysseuroista ja niiden toimista ei ole ajantasaista tietoa saatavilla mistään.

Metsästysseurojen toiminnan tarkoitus on harjoittaa järkipäistä metsästästä kestävä käytön periaatteita noudattaen, riistanhoito- ja luonnonsuojelutoimintaa, metsästyssampumaurheilua ja kenneltoimintaa, sekä edistää nuorten mahdollisuutta päästä mukaan metsästysharrastuksen pariin ja mahdollistaa heidän kasvamisensa vastuulliseksi ja aktiiviseksi toimijoiksi tulevaisuudessa. Tiivistettynä voidaan todeta, että metsästysseurojen toiminnan tarkoituksena on järjestää metsästysmaita ja harrastusmahdollisuuksia jäsenilleen. (Ahlholm ja Grenfors, 2012, 17.)

Metsästysseuran toimintaedellytyksenä on siis hallinnoida vuokrasopimuksin tai omistuksin metsästysharrastukseen soveltuvia maa-alueita. Metsästysseuran jäsenisten hankinta ja sitouttaminen vapaaehtoistoimintaan. Ylläpitää vakaata ja kestävää taloutta toiminnan toteutumiseksi. Luoda hyvät ja toimivat suhteet maanomistajiin ja muihin yhteistyötahoihin. Pitää toimintaa sääntöjen mukaisena toimintana ja eettisten ja kestävä kehityksen periaatteita noudattaen toiminnan järjestämistä tasapuolisesti kaikille jäsenilleen. (Ahlholm ja Grenfors, 2012, 12–17.)

Riistakeskus määrittelee metsästysseuratoimintaa harjoittavien metsästysseurojen olevan järkipäistä metsästästä, kenneltoimintaa (riista.fi, 2021).

Hyvä ja toimiva metsästysseura on aktiivinen ja paikallinen toimija. Suomalainen metsästysseuratoiminta on ainutlaatuista sen pitkäjänteisyyden, suunnitelmallisuuden ja hyvinvoinnin tuomat asiat ovat tosiasioita, joita ei voida väheksyä. Metsästysseuratoiminnan on kyettävä mukautumaan ihmisten elämänrytmin ja yhteiskunnan muuttamisen johdosta ja uusien haasteiden mukaisesti kohti tulevaisuutta. Riistanhoidolliseen työhön tai metsästysharrastuksen ylläpitämiseksi tai luonnon monimuotoisuuden ylläpitämiseksi ei ole juurikaan korvaavia toimia olemassa.

Metsästysseuran tehtäviä ja toiminnan peruspilareita ovat:

- 1) Metsästys- ja riistanhoitoalueiden hankkiminen
- 2) Riistanhoitotöiden suorittaminen
- 3) Valvonta metsästys- ja riistanhoitoalueilla, jossa metsästetään

- 4) Riistatilanteen seuranta seuran alueilla
- 5) Luonnonsuojeluun liittyvien asioiden ja käytäntöjen toiminnasta
- 6) Jäsenistön kouluttaminen
- 7) Mahdollistamalla metsästys- ja urheiluammuntaan liittyviä tilaisuuksia
- 8) Turvallisen ja eettisen metsästyksen opastus, sekä metsästystaitojen harjoittelua
- 9) Nuorille tarjottavien mahdollisuuksien ja osallistumisen toimintaan mahdollisuuksien mukaisesti
- 10) Edistämällä kennel- ja metsästyskoira toimintaa

(Metsästäjäliitto, 2021)

6.3 Metsästysseuran jäsenistö

Metsästysseuran jäsenten ylläpidosta ja hankinnasta vastaa metsästysseura. Voidaan siis todeta metsästysseuran olevan jäsentensä näköinen. Seuran jäsenten kannalta on tärkeää huomioida seuran tuottamien harrastusmahdollisuuksien käyttäminen, joiden ylläpitämiseksi yleensä kerätään jäsenmaksu ja jonka vastineeksi jäsenillä on oikeus vaikuttaa seuran päätöksiin vuosikokouksissa ja itse harrastustoimintaan osallistuminen. Jäsenrekisterin pitämiseksi on monia työkaluja, kuten Metsästäjäliiton tuottama ja valtakunnallisesti käytössä oleva metsästäjien jäsenrekisteri Metsorekisteri. (Metsästäjäliitto, 2021.)

Metsästysseuroilla on monia eri jäsenyytyyppejä. Koejäsen, nuorisojäsen, varsinainen jäsen, kilpailijajäsen, kannatusjäsen, maanomistajajäsen ja kunniajäsen. Jäsenille kuuluu erilaisia oikeuksia kuin velvoitteita. Kaikki jäseniä ja erityisesti metsästysseuraa ohjaa yhdenvertaisuus ja tasapuolisuus, kaikki jäsenet ovat siis yhdenvertaisuuslailla kohdeltavia yksilöitä, joiden eriarvoisuutta kohtelua ei suvaita.

6.4 Metsästysseuran nuorisotoiminta

Rekisteröityneen yhdistysten on noudatettava kansallista lainsäädäntöä, eli yhdistyslakia ja itse käytännön toimissa metsästyslakeja ja muita siihen liittyviä lakeja ja normeja. Monesti nämä muut lait ja normit ovat maavuokrasopimuksiin liittyviä tai lakisääteisiin lupamenettelyihin perustuvia säädöksiä ja lakeja. Yhdistyslaissa tarkoitetun rekisteröityneen yhdistyksen on rekisteröintiä ja niiden mukaista sääntöjen laadintaa ohjaa ja valvoo Patentti ja rekisterihallitus. Yhdistyslain 3. kohdan 8§ mukaisesti on määritelty yhdistyksen tarkoitus ja toimintamuodot. Näihin asioihin on vasta viime vuosina lisätty nuorisotoiminnan harjoittaminen osaksi metsästysseuratoimintaa. Vielä v.2011 on tutkimuksessa kirjattu metsästysseuratoiminnan tarkoituksena järjestää järkiperäistä metsästystä, riistanhoito ja luonnonsuojelutoimintaa, metsästysampumaurheilua ja kenneltoimintaa. (Höyhtyä, 2011, 3.)

Yhdistyslaki antaa myös juridisen näkökulman nuoren asemaan metsästysseurassa, 5. luku 25§ mukaan alle 15-vuotiaalla ei ole äänioikeutta yhdistystoiminnassa, ellei asiaa ole kirjattuna seuran sääntöihin. Tämä on hyvä huomioida seuran sääntöjä uudistettaessa. Seuran tai aikuisten tarkoitus ei voi olla vastuun siirtämisestä nuorten harteille päätöksenteko asioissa. (Yhdistyslaki 503/1989.)

Metsästysseuran sääntöjen muutos on syytä tehdä metsästäjäliiton pohjaa hyväksi käyttäen tai sen sisällön mukaisesti ja hyväksyttävä se patentti ja rekisterihallituksella viralliseksi seuran säännöksi. Tällöin toiminta on kirjattuna vahvistamassa nuorisotoimintaa yhtenä seuran toimintamuodon järjestämistä. Tällä menettelyllä seuran perimätieto siirtyy tuleville metsästäjille, seura saa uutta puhtia ja näkemyksiä toimintaan, seuran julkisuuskuva muuttuu positiivisemmaksi ja mikä tärkeintä, huomioimme nuorien mahdollisuuden päästä osaksi toimivaa ja hyvinvoivaa yhteisöä ja yhteiskuntaa. Seuran ei ole pakko tehdä virallista sääntömuutosta asiassa, seuran säännöt mahdollistavat nuoret ottamisen esimerkiksi normaaliksi jäseneksi, mutta tällöin heitä koskee myös jäsenmaksuvelvoite, sekä muut jäsenien oikeudet ja velvollisuudet. Metsästysseuroilla on siis useita omia sääntöjä, joita jäsen on velvoitettu noudattamaan. Osa säännöistä on vanhoja vuosikokouksissa päätettyjä sääntöjä, eikä nämä välttämättä ole oikeudessa pitäviä sääntöjä tai ne ovat ristiriidassa voimassa olevien lakien kohdalla. (Höyhtyä, 2011, 10.)

Tämä opinnäytetyö tukee nuorisotoiminnan aloittamista seuran aktiivisten toimijoiden näkökulmasta. Sääntöjen muuttaminen tai pikemminkin päivittäminen huomioon nuorisotoiminnan aloittamista ja nuorisojäsenen mukaan ottamisen mahdollistamiseksi on sääntöjä muutettava virallisesti patentti ja rekisterihallitukseen tehtävän hakemuksen mukaisesti.

6.5 Nuorisotoiminnan kartoittaminen

Ennen varsinaista nuorisotoiminnan aloittamista olisi hyvä myös määritellä raamit nuorisotoiminnalle, montako kertaa viikossa, kuukaudessa tai metsästyskauden aikana olisi hyvä kokoontua. Näihin asioihin seura voi vaikuttaa itsenäisesti ja tässä kohdalla tulisi varmistua henkilöiden, eli vetäjien osallistumisen mahdollisuus mahdollisimman kattavasti. Metsästäjäliiton nuorisotoimintaoppaassa on siis varsin kattavasti tuotu esille erilaisia aktiviteetteja nuorille. Oppaassa on myös eroteltu hyvin materiaalit ja koulutuksen kesto. (Nuorisotoiminnan ABC, 2021.)

Nuorisotoiminnan tarpeiden ymmärtäminen ja nuorten toiveita olisi hyvä kartoittaa jo hieman etukäteen. Metsästäjäliitto tekee myös kouluvierailuja, jonka aikana koululaiset pääsevät tutustumaan luontoon, eräilyyn ja metsästyksen. (metsastajaliitto.fi, 2021.) Tähän toimintoon olisi siis hyvä saada myös paikallisen metsästysseuran nuorisotoiminnan vetäjä tai muu jäsen kartoittamaan mahdollisia halukkaita.

Hyviä tiedottamiskanavia ja toimintaharrastuksen osallisten kartoittamista hyödyntäviä paikkoja ovat myös muut nuorisotyötä tekevät tahot, seurakunnat, partio tai kaupungin ylläpitämä nuorisotila, jonne olisi hyvä luoda suhteet ja mahdollinen vierailukäynti, jossa seura esittelisi toimintaa ja kartoittaisi nuorten toiveita toiminnan aloittamiseksi.

6.6 Nuorisotoiminnan aloittaminen

Nuorisotoiminnan aloittaminen ei eroa muista nuorille tarjottavien aktiviteettien toiminnasta juurikaan. Toiminnan pääpainona ovat siis alle 29-vuotiaat nuoret, joille tulee tarjota mahdollisuus tutustua uuteen harrastukseen metsästyksen parissa. Se

minkä ikäisille toimintaa on suunnattava tai mahdollistettava voi riippua paljon metsästysseuran toimialueen sijainnista, siinä missä vähäisen asukasluvun paikkakunnasta voi seura ottaa kaiken ikäisiä nuoria toimintaan, on huomioitava isojen keskuk-sien läheisyydessä toimivien metsästysseuroihin kohdistuva nuorten runsas luku-määrä, tällöin on syytä pohtia jo etukäteen minkä ikäisille nuorille toimintaa halutaan suunnata. Juuri nuorisolaissa määritelty sosiaalinen vahvistaminen on osa nuorille tarkoitettua toimintaa elämäntaitojen parantamiseksi ja syrjäytymisen ehkäise-miseksi. (Lundbom ja Herranen, 2011, 6.)

Metsästäjäliiton nuorisotoiminnan ABC oppaassa on selkeät ohjeet ja tavoitteet, jotka ovat luokiteltu seuraavin tavoin ja painottein:

1) Hyvät metsästäjätavat: Turvallisuus, kunnioitus riistaa ja luontoa kohtaan, kestävä verotus, riistan hoito, saaliin hyödyntäminen, tietojen ja taitojen kehittäminen, hyvien suhteiden ylläpito maanomistajiin, metsästäjiin, asukkaisiin ja muihin luonnossa liikkujiin ja harrastajiin, järjestäytyneeseen metsästysseuraan pyrkiminen

2) Opetuksen tavoitteet: Luonnon tunteminen, erätaitojen opettelu, riistanhoidon tunteminen, metsästyksen ja sen eri muotoihin tutustuminen, turvallisten toimintatapojen opettelu ja sisäistäminen, saaliin oikea oppinen hyödyntäminen ja käsittely

Tavoitteena on herättää nuorten kiinnostus eränkäväntiin, riistanhoitoon ja metsästyksen. Positiivisten kokemusten ja oppien myötä kiinnostus säilyy ja kasvaa, tekemällä oppimalla kasvaa myös vastuullisuus ja perinteet metsästystoiminnasta ja luonnossa liikkumisesta. (Nuorisotoiminnan ABC, 6.)

6.7 Nuorisotoiminnan jatkaminen

Vapaaehtoistyön yksi tärkeimmistä asioista on kiittäminen ja kannustaminen, muista kiittää ja kannustaa osallistujia. Nuorisotoiminnan jatkamiseen on myös syytä varautua erilaisiin toimin, huolehdi esimerkiksi sijaisesta ja heidän koulutuksestansa ja motivoinnista. (Aatsinki, 2014, 7–8.) Monien seurojen kulttuuriin kuuluu juuri kasvattaa tulevaisuuden jatkajia, joten muutaman vuoden päästä huomaattekin jo toiminnan pyörivän ensimmäisten nuorisotoimijoiden avustuksella itsenäisiksi toimijoiksi.

Seuratoiminnan hyviä tapoja noudattaa avoin viestintä muille seuran jäsenille ja hallitukselle. Nuorisotoiminnan aloittaminen on aina haasteellista, mutta palkitsevaa.

Avoimen viestinnän osalta on hyvä kertoa kuulumisia vuosikokouksessa tai tehdä esimerkiksi vuosikertomus nuorten toiminnasta ja näkökulmasta itse toimintaan osallistuvina yksilöinä. Näin tulee kuulluksi nuorten oma ääni ja mahdolliset kehitysideat ja ehdotukset (mt).

7 OPINNÄYTETYÖN MENETELMÄ JA HAASTATTELU- LOKSET

7.1 Tutkimusmenetelmä

Opinnäytetyön menetelmänä käytin tässä opinnäytetyössä tutkimuksellista kehittämistoimintana konstruktivistista tutkimusta. Konstruktivisen tutkimuksen ominaispiirteitä noudattaen on yhtenä avaintekijänä käytännön ongelman ratkaiseminen konkreettisella tuotoksella. Konstruktivisena tutkimuksena sain tavoitteena olleen opinnäytetyöprosessini mukaisesti tietoperustaan pohjautuvan oppaan. (Ojasalo, Moilanen ja Ritalahti, 2015, 65–67.)

Konstruktivisen tutkimuksessa on pyrkimyksenä tuottaa uudenkaltainen ja käytännön läheistä lähestymistapaa ongelmanratkaisukeskeisen lähtökohdan mukaisesti luomalla jotain uutta pohjautuen teoreettisen tiedon empiiristä lähestymistapaa, eli käytännössä kerättyä tietoon perustuvaa otetta. Opinnäytetyössäni on vivahteita toimintatutkimuksesta, jonka yhtenä päämääränä on muuttaa tai ohjata ihmisen toiminnan suuntaa. Tämän laadullisen tutkimuksen yhtenä lähestymistapana oli siis tutkia miten nuorisotyö, vapaaehtoistyö ja yhdistystoimintaa voidaan yhdistää metsästysharjastuksen ylläpitäjien ja tuottajien näkökulmasta. (mt). Konstruktivisen tutkimuksen päämääränä on tuottaa jotain konkreettista, eli tämän opinnäytetyöprosessin myötä julkaisukelpoinen opas metsästysseurojen käyttöön. Tutkimustietoa löytyi runsaasti metsästyksestä, luonnosta, nuorista ja yhdistystoiminnasta, mutta ongelmana oli tutkimusten vähäisyys metsästyksen, nuorten ja yhdistystoiminnan sidonnaisuuksista, sekä niiden yhteensovittamisesta. (Hirsjärvi, Remes ja Sajavaara, 2009, 121.)

Sain täydennettyä tilastoja ja pieniä puutteita tutkimuskirjallisuudesta metsästäjäliittoa saaduilla lähdeaineistoilla, joita sain luvan käyttää lähteinä. Metsästäjäliitto on tukenut tätä opinnäytetyötä ja toimii samalla lähdeaineiston tuottajana opinnäytetyön kirjoittajalle hyödynnettäväksi tässä opinnäytetyössä. Haastattelin metsästäjäliiton vuoden 2021 metsästysseuraksi palkitun metsästysseuran nuorisotoimijoita, jotka ovat jo aloittaneet nuorisotoiminnan omassa metsästysseurassaan. Tämä konstruktivinen tutkimusmenetelmä tuki havaittua ongelmaa ja sen ratkaisemista. (Ojasalo, Moilanen ja Ritalahti, 2015, 68.)

7.2 Haastattelu

Haastattelututkimus on laadullinen tutkimus, jonka tarkoituksena on kuvata tapahtuvaa kerrottuna. Laadullisessa eli kvalitatiivisessa tutkimuksessa aineisto kootaan todellisilta ihmisiltä, jotka ovat kokeneet asiat itse. Tällä menetelmällä voidaan tuottaa tosiasioihin perustuvaa materiaalia. (Hirsjärvi ym, 2009, 161.) Sähköpostihaastattelun valitsin sen helppouden ja halpuuden vuoksi. Asiaan vaikutti myös maailmanlaajuinen pandemiatilanne, jonka vuoksi haastateltavia ei ollut suotavaa tavata kasvokkain.

Haastattelukysymykset perustuivat aihepiirin ympärillä olevista materiaaleista liittyen nuorten harrastustoimintaan, nuorisotoiminnan aloittamiseen yhdistyksissä sekä metsästäjäliiton julkaisuihin. Metsästäjäliitto on tänä vuonna täydentänyt omilla www-sivuillaan informaatiota nuorisotyöhön liittyen, jonka pohjalta nousseita kysymyksiä hyödynsin haastattelukysymyksiä tehdessäni (Liite1.)

Haastattelu toteutui varsin suppealle kohderyhmälle, enkä täten saanut siitä määrällisesti kattavaa otantaa. Haastatteluni tein sähköpostilla seuran nuoristoimijoille, jotka vastasivat yhdessä aihepiirin osalta esittämiini kysymyksiin, joten vastauksena sain yhden koostetun vastauksen. Saamani vastauksen perusteella metsästysseuran nuorisotoiminnan pääperiaatteena on ollut suvussa ja perheessä kulkevan metsästysperinteen siirtäminen jälkipolville. Merkille pantava havainto kuitenkin on ollut, että nuorisoa saattaa olla haasteellista saada nykypäivänä metsästysharrastuksen pariin. Erillisen seuran sisäisen nuorisotoiminnan aloittamisen jälkeen tilanne on muuttunut ja tulevaisuus nuorten harrastuksen pariin saamiseksi näyttää valoisammalta.

Suoritin haastatteluni Metsästäjäliiton 100-vuotiaan historian ja olemassaolon juhluvuonna 2021, vuoden metsästysseuraksi palkitun Kurikan Metsästysseuran nuorisotoimijoita. Tie palkituksi metsästysseuraksi on juuri tullut nuorisotoiminnan tunnustamisesta ja toiminnan aloittamisesta, sen positiivisesta palautteesta ja kaiusta paikallisella tasolla, sekä nyt myös koko valtakunnan tiedostamana. Koko valtakunnan tasolla on nuorisotoiminnan Metsästäjäliiton tukemana ja innovoimana, Nuoret Seuraan -kampanjan on aloittanut 31 metsästysseuraa. (metsastajaliitto.fi, 2021.)

Kurikan Metsästysseuran alkutaival nuorisotoiminnan käynnistämisestä on vaatinut koko seuran tuen ja tahtotilan. Yksimielinen kannatus seuran jäsenistön osalta oli

vahva merkki paremmasta tulevaisuudesta ja nuorille annettavasta uudesta harrastusmahdollisuudesta. *Isältä pojalle* periytyvän toimintamallin hiipuminen on kuihduttanut uusien ja aktiivisten jäsenten saamista mukaan seuran toimintaan, aloitetulla nuorisotoiminnalla saavutettu muutos tässä asiassa ja seuran jatkumiselle ja aktiiviselle toiminnalle on tullut uusi suuntaus, jota ei tulisi väheksyä. Kurikan metsästysseura on kokenut toiminnan jatkuvuuden olevan yksi merkittävimmistä tekijöistä seuratoiminnan kannalta. ”Isät opettavat poikiaan, vaikka toisten”-järjestelyllä taataan paras mahdollinen lopputulos ja mahdollisimman monelle nuorelle mahdollisuus päästä harrastustoimintaan mukaan.

Erilaisten nuorten harrastusten ympärille muodostuu jokaisen harrastuksen tuoma vahva toimintaa suuntaava ominaispiirre. Tämä lukeutuu konstruktiivisen tutkimuksen ominaispiirteisiin, jonka lopputuloksena toimitetun oppaan käytännön toteuttamista ei vielä pystytä havainnoimaan luotettavasti. (Ojasalo, Moilanen ja Ritalahti, 2015, 66–67.) Toivottavasti tulevaisuus luo myös tämän aihepiirin osalta mahdollisuuden tutkia muutoksia Suomalaisissa metsästysseuratoiminnassa. Tuottaako opas parannuksia nuorisotoiminnan tai muiden asiaan liittyvien toimien osalta, on relevantti jatkotutkimuksen aihe. Olemmeko onnistuneet luomaan peruskiviä yhtenä vapaaehtoistyöntekijöiden kentällä ja tuottamaan hedelmällistä jatkumoa nuorisotoiminnan kentälle, onnistummeko estämään yhdenkin nuoren syrjäytymisen, muuttuuko metsästyskulttuuri tai vakiintuuko nuorisotoiminnan käytäntö tulevaisuudessa metsästysseuroissa, on mielenkiintoisia tarkastelukysymyksiä, joista varmasti saamme tulevaisuudessa uutta tutkimuksellista tietoa.

7.3 Tutkimuksen eettisyyden huomioiminen

Kehittämistyön eettisyydelle on tiettyjä sääntöjä, joiden mukaisesti tätä opinnäytetyötäni olen tehnyt. Tämä opinnäytetyö on tehty rehellisyyttä noudattaen, huolellisuutta ja tarkkuutta korostaen, ihmisten moraalista käsitystä unohtamatta. (Ojasalo, Moilanen ja Ritalahti, 2015, 48.) Väijäämättä ihmiskunta on maapallollamme noussut hallitsevaksi lajiksi ympäristössämme halliten maavarantoja, kuten metsät, viljely, luonnonvarat, infrastruktuurit ja asuinalueet. Vaikka eettisyyden rajaa joudumme vertailemaan omia arvojamme ja arvomaalimaa vasten, olen yrittänyt tässä opinnäytetyössäni

ymmärtää oman osuuteni tekemällä tästä opinnäytetyöstä varsin todenmukaisen ja yhteneväisen lopputuloksen työn tilaajan tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Tämä opinnäytetyö noudattaa eettisiä ohjeita oman esteellisyyteni, aihepiirin, tutkimuksellisten ohjeiden ja hyvien tapojen mukaisesti tilaajan kanssa sopimuksella sovitusti. Tämä opinnäytetyö on julkinen ja opinnäytetyön lopputuloksena valmistuneen oppaan kaikki julkaisu oikeudet ovat tilaajalla. (Arene, 2019.)

8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Kehittämistyön tavoitteena oli kerätä tietoa ja tuottaa sisältöä metsästysseurojen nuorisotyön aloittamiseksi. Kaikkeen järjestäytyneeseen toimintaa tarvitaan säännöt, joiden mukaan toimintaa ylläpidetään. Toimintaa johtaa yhdistysten hallitus ja joiden ehdotukset asioista tuodaan vuosikokouksiin. Vuosikokouksessa äänivaltaiset jäsenet päättävät käyttöön otettavista toimista ja toimenpiteistä. Kukaan ei voi päättää asioista yksin vaan päätökset tehdään aina yhdistyslakia noudattaen, viimekädessä demokraattisella äänestyksellä. Myös nuorisotoiminnan osalta tarvitaan säännöt, jotka voidaan hyväksyttää patentti- ja rekisterihallituksessa.

Metsästysseurojen tulisi valita joukostaan nuorisotoiminnasta kiinnostuneita jäseniä, joilla on riittävä motivaatiota lähteä käynnistämään nuorisotoimintaa. Mukaan olisi hyvä valita useampi kuin yksi jäsen, jolloin kaikki työ ei kasaantuisi yhden henkilön vastuulla vaan vastuuta ja näin ollen vastuualueita voitaisiin jakaa useamman jäsenen kesken.

Kaikkeen toimintaan tarvitaan rahaa ja sen saamiseksi tulee pohtia erilaisia keinoja ja tahoja, joilla toimintaa rahoitetaan. On olemassa erilaisia toimintaa tukevia yhteistyökumppaneita, joiden puoleen on mahdollista kääntyä. Metsästäjäliitosta yhteistyökumppanina, on hyvä aloittaa ja sitä kautta saada myös neuvoja asiaa liittyen.

On hyvä pohtia myös metsästysseuran kokoontumispaikan sijaintia nuorisoon nähden. Liikkuminen ilman kulkuvälineitä tai kyytejä saattaa olla haastavaa nuorille ja tuolloin olisikin hyvä pohtia erilaisia vaihtoehtoja kokoontumisille. Haastatteleman metsästäjät mainitsivat vastauksissaan saaneensa itse apua seurakunnalta ja sitä kautta toimivat, lähellä olevat tilat, käyttöönsä kokousten ajaksi.

Markkinointi ja tiedottaminen tapahtuu monin eri tavoin ja monissa ei kanavissa. Tärkeää on selvittää, missä sen hetkinen nuoriso esimerkiksi sosiaalisen median kanavissa aikaa viettää. Tieto hyvästä ja toimivasta harrastustoiminnasta kiertää myös nuorten puheissa ja täten kaverien suosittelemasta harrastuksesta voi tulla se mieluisin. Nuorisotilat ja koulut voivat toimia myös tiedon välittäjinä esimerkiksi ilmoitustaulujen avulla.

Harrastajien eli tässä tapauksessa nuorten sanalla ja kokemuksella on iso merkitys. Heiltä kannattaa siis kysyä ja kuunnella. Positiiviset kokemukset, onnistumiset ja kannustaminen kehittävät nuoren itseluottamusta. Selkeät tavoitteet ja normaali metsästysseuratoimintaan liittyvä vuodenaikojen kulku ja sen tunnistaminen kehittävät nuoren luontotuntemusta ja liikkumista luonnossa.

Jo alussa mainitsemani Metsästäjäliiton laatima ABC-opas toimii hyvänä tukivälineenä, kun metsästysseuratoiminta on saatu käynnistettyä. Opas pureutuu käytännönläheisiin toimiin luonnon hyväksi, luonnon ehdoilla. Jokainen seuran jäsen toimii mallina ja esimerkkinä uusille jäsenille.

Olosuhteet ja luonnon ominaisuudet tulee aina huomioida paikallisesti, koska isojen taajamien metsästysharrastus on varsin erilaista toteuttaa kuin esimerkiksi metsästys harvaanasutuilla alueilla. Metsästys harrastuksena tukee kuitenkin kaikkialla toteutetuna samaa kaavaa luonnonmonimuotoisuuden ylläpitämiseksi.

Lasten ja nuorten harrastustoiminta tähtää hyvin usein kilpailuluonteiseen toimintaan. Harrastuksissa yksilö tai ryhmä pyrkii menestymään ja sen eteen pyritään tekemään töitä erilaisin metodein. Metsästys harrastuksena sisältää täysin erilaisia elementtejä, eikä toiminta missään kohdin tähtää kilpailuun. Metsästys harrastuksena luo kokemuksia, joista päällimmäisenä luonto, metsä ja eläimet osana luonnon kiertokulkua.

Jokainen voi harrastaa metsästäystä omalla tavallaan, ottaen toki huomioon sitä säätelevät lait ja säännökset. Metsästysseuratoiminta on laaja-alainen harrastus, josta jokainen voi nauttia parhaaksi katsomallaan tavalla. Osalle ihmisistä metsästys on luonnossa liikkumista, eläinten jälkien seuranta, luonnon muutoksien tunnistamista ja toisille taas riistanhoitoa, jossa pyritään saamaan luonnon eläinkannat pysymään tasapainossa, osalle voi olla, vaikka metsästyskulttuuri ja yhteenkuuluvuuden tunne ja viehätys suurin vetovoima.

Luonnossa liikkuminen tuo monenlaisia terveysvaikutuksia. Tämä väittämä perustuu tutkittuun tietoon (Tyrväinen, Pellikka ja Ojala, 2019, 8). Omaan kokemukseeni sekä kymmeniä vuosia metsästyksen parissa viihtyneiden seuratovereiden kokemuksiin. Metsästysseura harrastuksena vie ihmisen ulos, luontoon ja liikkumaan. Metsästäystä

voidaan pitää terveellisenä harrastuksena ja sen myötä voitaneen lisätä nuorten positiivista mielenterveyttä.

Kaikki seuran jäsenet ovat tasa-arvoisia keskenään ja jokainen harrastaa ”samalta viivalta”. Harrastuksen parissa kukaan ei ole toisen yläpuolella vaan kaikilla seuran jäsenillä on samanlaiset oikeudet ja velvollisuudet. Harrastuksen parissa siviilielämän titelit katoavat ja se luo yhteisöllisyyttä ja seuratoiminnassa yhteenkuuluvuuden tunne korostuu. Kaikki metsässä nähty ja koettu on jokaisen saatavilla. Maassa nähdyt eläimen jäljet, metsän äänet, metsän tuoksu ja säiden vaihtelut ovat kaikille samanlaiset. Luonto herättää kunnioitusta, ja sitä tulisi jokaisen nuoren jotain oppia.

Vaikka suuria eroja harrastusten välisestä arvioinnista löytyy, on hyvä havaita metsästysharrastuksen tuottavan jatkuvaa ja pitkälle, jopa eliniän kantavan eettisen ja luontoarvoja kunnioittavan luonnonläheisen ja monimuotoisen harrastustoiminnan tulevaisuuden nuorillemme Suomessa.

Vaikka yhteiskuntamme muuttuu, monimuotoistuu ja rikastuu vaikkapa kulttuurisella mittapuulla tarkasteltuna, on tosiasiallista todeta tulevaisuuden olevan nuorten käsissä. Annetaan nuorten toiveiden täytyä tulevaisuudessa, antamalla siihen mahdollisuus myös metsästyksen näkökulmasta, nuorisotoimintaa aloittaen ja mahdollistaen. Metsästyseurojen asioista päättävät ne, jotka istuvat yhdistysten hallituksissa, paikallisella tasolla tuottaen harrastusmahdollisuuksia alueen asukkaille tai kaupungistumisen myötä kaupungissa asuville, edes muutamalle maattomalle nuorelle, jotka tulevaisuudessa voivat olla niitä henkilöitä, joita maaseudun elinvoimaisuus tulevaisuudessa tarvitsee.

Nuorten tuki on tulevaisuudessa elintärkeää, siihen tulee panostaa jatkossakin riittävästi. Elämme pandemian jälkeistä taloudellista nousukautta, vaikka moni asia hoituu vapaaehtoistyön voimin, on syytä välillä pohtia taloudellisia asioita yhdistyksen ja seuratoiminnan jatkuvuuden takaamiseksi ja riittävien nuorisotoimien järjestettävien tapahtumien, kerhojen tai toiminnan ylläpitämiseksi. Kun tässä opinnäytetyössä kirjoitin nuorisotoimintaan kohdennettuja taloudellisia tukia käsittelevän luvun, tuli hallitukselta kylmää vettä niskaan. Yhteiskuntamme rakentuu pitkälti hyvän taloudellisen tuen piiriin, kulttuuri, liikunta ja nuorisotoimintaa tuetaan juuri veikkausvoittovaroin,

jotka ovat vuosittain vähentyneet. Tämän seurauksena hallitus oli leikkaamassa taloudellisen tuen lähes kokonaan vapaaehtoistyön kentältä. On siis hyvä katsoa tulevaisuuteen ja pohtia kokonaisvaltaisesti seurojen toiminnan kannalta taloudellisia haasteita ja niiden voittamista tulevaisuudessa.

Siinä missä työyhteisön kehittäjä opintolinjan toiminta tähtää työelämän todellisuudessa työpaikoille, ei sovi unohtaa laaja-alaista vapaaehtoistyön kenttää Suomessa. Suomen ja suomalaisten lähes kaikki harrastustoiminta perustuu vapaaehtoiseen työtehtäviin ja työsuorituksiin, niin urheiluseurojen kanttiini toiminta vanhempien vastuulle kuin muukin ohjaajan tai valmentajan työ nuorten parissa. Harvalla yhdistyksellä on varaa palkata ammattivalmentajia vakituiseen työtehtävään. Voimme siis toivoa myös työyhteisön kehittäjien jalkauttavan tulevaisuudessa osaamistaan myös vapaaehtoistyön valtavalla toimintakentällä tapahtuviin toimintoihin, oli kyse mistä tahansa osa-alueen osasta koostuva tehtävä, hallinnosta itse toiminnan ylläpitäjäksi tai osallistujaksi.

8.1 Kehittämis- ja jatkotutkimus mahdollisuuksia

Nuorisossa on tulevaisuus, siihen panostaminen on tärkein seikka jatkuvuuden takaamiseksi yhdistyksissä. Tämän opinnäytetyön tuloksena syntyi sisältöä metsästysseurojen käyttöön tulevan oppaan työstämiseksi ja näin ollen nuorisotoiminnan aloittamiseksi. Jatkotutkimuksissa olisi hyvä saada tarkasteltua tuloksia metsästysseurojen toiminnassa, juuri nuorisotoiminnan osa-alueella. Olemmeko onnistuneet tehtävässä, muutoksien tuulien tuodessa monimuotoisuutta ja uusia toimintatapoja metsästyskulttuuriimme nuorien mukaan ottamisella. Nuorisotoiminta metsästysseuroissa antaa hyvän esimerkin jopa kansainvälisellä tasolla tarkasteltuna, miten muut Euroopan maat ovat yhdistäneet nuorten tekemisen osaksi metsästyskulttuuria ja toimintaa, vai olisiko tässä kokonaan uuden nuorisotoiminnan luomisen mahdollisuus. Opetushallitus on myös panostanut ja kehittänyt kansainvälistä toiminnan tukemista jakamalla rahoitusta erilaisten kokeilu ja kehittämishankkeisiin. (Opetushallitus 2021.)

Tulevia kehittämis- ja tutkimusmahdollisuuksia tarkasteltaessa olemme siis varsin vanhan metsästyskulttuurin äärellä, mutta samalla ehkä uuden mahdollisuuden edessä kehittää tulevaisuuden nuoria ja nuorisotoimintaa. Nuoria koskevia tutkimuksia on tehty vuosien saatossa runsaasti, linkittyminen nuoriin ja nuorison harrastuksen

aloittamiseen metsästyksen osalta ei ole tutkittua tietoa. Tämä antaa tulevaisuuden tutkimuksille ja kehittämistöille runsaasti tilaa ja mahdollisuuksia. Yritetään siis tehdä parhaamme nuorten ja tulevaisuuden hyvä

LÄHTEET

Aaltonen Marjo, Vihunen, Riitta, Ojanen Tuija, Vilen Marika, 2003. Nuoren aika. Porvoo, Helsinki WSOY.

Aatsinki Salla, 2014. Tienviitat toiminnan varrella, Opas nuorisotoiminnan aloittamiseen yhdistyksissä. Diakoni ammattikorkeakoulu [Salla Aatsinki 2.pdf \(theseus.fi\)](#) viitattu 24.8.2021

Ahlholm Aki ja Grenfors Ere, 2012. Metsästysseuran käsikirja. Suomen Metästäjäliitto r.y.

Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettiset suositukset 2019, [AMMATTIKORKEAKOULUJEN OPINNÄYTETÖIDEN EETTISET SUOSITUKSET 2020.pdf \(arene.fi\)](#) viitattu 28.10.2021

Appelqvist-Schmidlechner Kaija, Tamminen Nina, Solin Pia, 2019. Nuorten kokema positiivinen mielenterveys perhetaustan mukaan. Tutkimuksesta tiiviisti 19/2019. Terveystyön ja hyvinvoinnin laitos. [Nuorten kokema positiivinen mielenterveys perhetaustan mukaan \(julkari.fi\)](#) Viitattu 11.10.2021

Allianssi ry:n verkkojulkaisu, 2021. [Allianssi - Alli](#). Viitattu 24.8.2021

Berg, Päivi, 2015. Sosiaaliset jalat ja vakava vapaa-aika. Lasten ja nuorten vertaissuhteiden merkitys liikuntaharrastuksissa. Nuorisotutkimus 33, 2015, <http://elektra.helsinki.fi/oa/0780-0886/2015/3-4/sosiaali.pdf> viitattu 7.9.2021

HE_29+2019.pdf (eduskunta.fi) Hallituksen esitys eduskunnalle valtion talousarvioiksi 2020, viitattu 27.8.2021

Hentinen, Kirsi, Iija, Aulikki ja Mattila Eija, 2009. Kuuntele minua – mielenterveys-työn käytännön menetelmä. Helsinki. Tammi

Hirsjärvi Sirkka, Remes Pirkko ja Sajavaara Paula. 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki, Tammi

Höyhtyä Jouko, 2011. Opinnäytetyö, Metsästysseuran sääntöjen muuttaminen, Metsätalouden koulutusohjelma, Mikkelin ammattikorkeakoulu [JH Teksti.pdf \(theseus.fi\)](#)
Viitattu 21.5.2021

Kivitalo Mari 2017, Metsästyksen logiikka ja kulttuurinen kestävyys. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 4.10.2021, arttikeli, kivitalometsästyksen kentän.pdf (jyu.fi)

Kulttuuri-, nuoriso- ja liikunta-asiat (minedu.fi) viitattu 7.9.2021

Laki 72/2006 Nuorisolaki. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2006/20060072> viitattu 7.9.2021

Laki 731/1999 Suomen perustuslaki. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/199990731> viitattu 7.9.2021

Loimu Kari, 2002, Yhdistystoiminnan käsikirja. Helsinki, WSOY

Lundbom Pia ja Herranen Jatta, 2011. Sosiaalisen vahvistamisen ajankohtaisuus. Sosiaalinen vahvistaminen kokemuksina ja käytänteinä. Helsinki: Humanistinen Ammattikorkeakoulu. Viitattu 19.4.2021

Lönnqvist Jouko, Heikkinen Martti, Henriksson Markus, Marttunen Mauri, Partonen Timo, 2007. Helsinki, Psykiatria. Duodecim.

Metsästäjäliitto | Lahjoita nuorelle pääsy metsästysseuraan! (metsastajaliitto.fi) Viitattu 10.5.2021. Viitattu 17.5.2021

Metsästäjäliitto kehittää nuorisotoimintaa – Suomen riistakeskus viitattu 25.9.2021

Metsästäjäliiton mallisäännöt, 2021 Mallisäännöt (metsastajaliitto.fi) Viitattu 8.9.2021

Metsästysseurojen profiili - P.S. Pekka Suuronen 28.5.2010 (eralehti.fi) Viitattu 9.7.2021

Metsästyskulttuuri ja maaseudun kestävä kehitys - Luonnonvarakeskus (luke.fi) viitattu 7.9.2021

Mikä metsästyksessä viehättää? - Metsastys.com viitattu 7.9.2021

Miten pääsee metsästysseuran jäseneksi? (jahtimedia.fi) viitattu 7.9.2021

Nuorten kokema positiivinen mielenterveys perhetaustan mukaan (julkari.fi) viitattu 16.8.2021

Nuorisotoiminnan ABC. Metsästäjäliiton julkaisu, 2021. (metsastajaliitto.fi) Viitattu 20.4.2021

Nuorisolaki 1285/2016 - Säädökset alkuperäisinä - FINLEX ® Viitattu 3.5.2021

Nuoret - Hyvinvointi- ja terveyserot - THL viitattu 16.8.2021

Nätti Oili. 2015. ”Oman paikan löytäminen maailmassa” Nuoruus elämänvaiheena. Sosiaali-, terveys- ja liikunta- ala. Hoitotyön koulutusala Sairaanhoidaja opinnäytetyö. Lapin AMK.

Ojasalo Katri, Moilanen Teemu ja Ritalahti Jarmo, 2015, 3–4.painos. Kehittämistyön menetelmät, uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki, Sanoma Pro Oy

Opetus ja kulttuuriministeriön raportti, Jokaiselle lapselle ja nuorelle mahdollisuus mieleiseen harrastukseen -työryhmän raportti, (minedu.fi) Viitattu 1.9.2021

Opetus ja kulttuuriministeriön raportti, Suomen malli, 2021. Suomen malli - OKM - Opetus- ja kulttuuriministeriö (minedu.fi) viitattu 7.9.2021

Perälä Samuli ja Perälä Johanna, 2003. Yhdistyksen ja säätiön talous, kirjanpito ja verotus. Helsinki, WSOY

Suomen riistakeskus. 2013. Metsästäjän opas. 24. korjattu painos. Porvoo. Bookwell oy.

Tyrväinen Liisa, Pellikka Jani ja Ojala Ann, 2019. Riistatalouden terveyshyödyt, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 83/2019. (luke.fi) viitattu 25.10.2021

Valtion nuorisoneuvosto. Valtion liikuntaneuvosto & Sosiaali- ja terveysjärjestöjen avustuskeskus Stea 2017. Selvitys valtionhallinnon toimenpiteistä lasten ja nuorten harrastustoiminnan edistämiseksi. (Selvityksen toteuttaja Owl Group OY). Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja, verkkojulkaisu nro 57.

Yhdistyslaki 503/1989 - Ajantasainen lainsäädäntö - FINLEX ® Viitattu 8.5.2021

Tilastokeskus 2021. Vuonna 2020 tapahtui tieliikenteessä yli 14 000 riistaonnettomuutta | Tilastokeskus (stat.fi) viitattu 21.10.2021

Suomen-koko-vaeston-ja-metsastajien-ikarakenne.jpg (715×744) (riista.fi) Viitattu 20.4.2021

LIITTEET

Liite1.

Haastattelun kysymykset

1. Onko seuranne rekisteröity yhdistys? (eli säännöt ovat virallisesti vahvistettu patentti ja rekisterihallituksessa yhdistyslain mukaisesti)
2. Muuttiko seuranne sääntöjä nuorisotoiminnan aloittamiseksi?
3. Onko seurassanne erikseen nuorisojäseniä vai ovatko he normaaleja jäseniä?
4. Maksaako nuorisotoiminta nuorille/ vanhemmille jotain, kuten vuosittainen jäsenmaksu?
5. Kuinka paljon teillä on toiminnassa mukana olevia nuoria?
6. Jouduitteko karsimaan osallistujia jollain keinoa?
7. Oletteko suunnitelleet mahdollisia esille tulevia ongelmia ja kartoittaneet tilanteisiin toimintamalleja?
8. Kuinka olette yhteydessä nuoriin?
9. Oletteko saaneet palautetta toiminnasta, positiivista tai negatiivista? Vanhemmat, seuran jäsenet, joku muu taho?
10. Teettekö yhteistyötä muiden nuorisotoimijoiden kanssa? Partio, seurakunta, kunta, joku muu taho?
11. Vapaa sana toiminnastanne, mikä hyvää, mikä huonoa tai miten kehittäisitte toimintaa, onko jotain ehdotusta mitä kannattaa tuoda esiin muille metsästysseuroille asian suhteen?

Liite 2.

Tämä opas on ollut arvosteltava ilman graafista toteutusta, oppaan sisältö tulee vielä joiltain osin muuttumaan ja täydentymään työn tilaajan toimesta. Opas julkaistaan aikanaan Metsästäjäliiton sivuilla. www.metsastajaliitto.fi